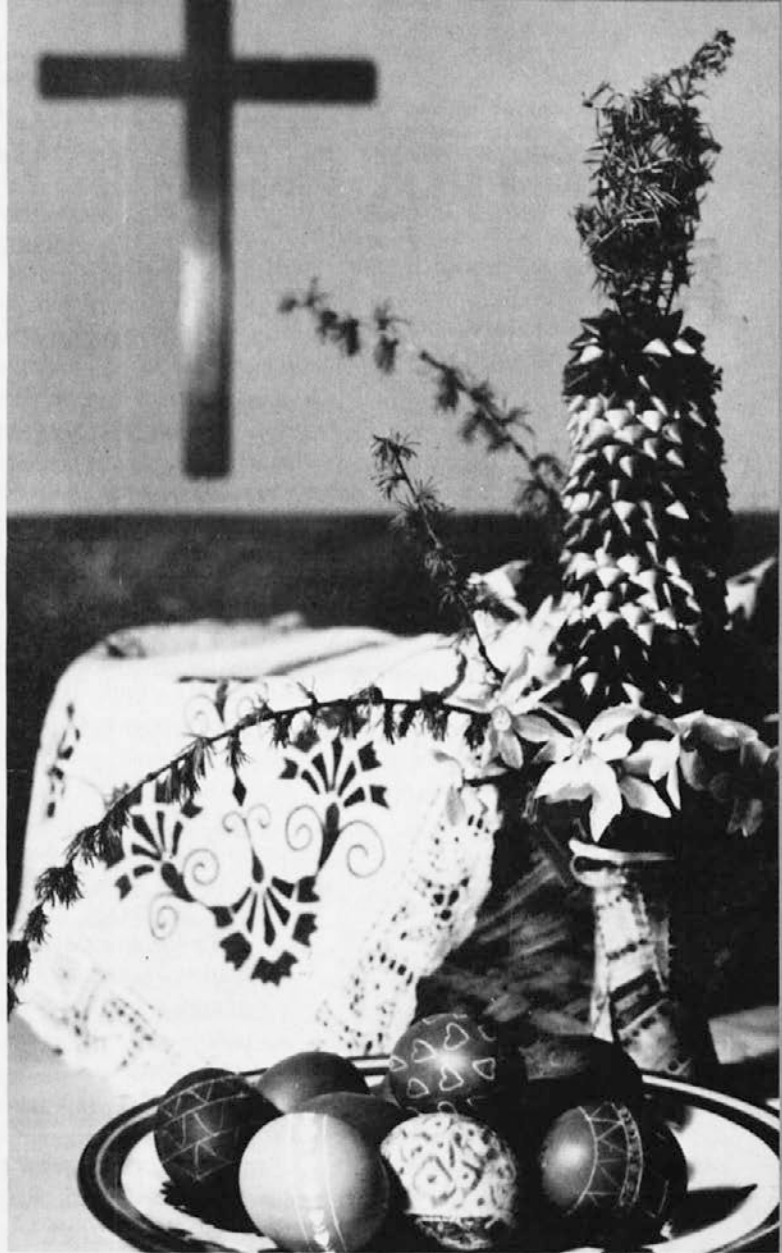

Da je meni
zlikati
lovensko sobo,
a mi je razdeliti
lovenski strop,
o umetnosti
po narodni volji:
aši sobi
redišče je kot,
aš strop
evira iz kota,
aše leto iz božiča,
aše družine
svete Družine,
aša misel
Svetega Duha —
ako je hotel
aš narod.

/Oton Župančič/

misli

THOUGHTS

ETO -
EAR 43
MAREC 1994

Naslovni sliki tokrat ni treba razlage, saj predstavlja slovenski veliko-nočni motiv, nam vsem pri srcu.

+++

NEKDO mi je pisal: "Le kaj sem se vam zameril, da ste mi v zadnji številki poslali štiri prazne strani?" No, vsaj sporočil mi je in prejel drugo, celotno številko. Je pa lahko prepričan, da teh stvari ne bo delal noben urednik ali upravnik, pa naj bi se mu kdo še tako zameril. Saj posamezne številke ne gredo skozi moje roke – lepa skupina prostovoljcev mi pomaga pripravljati MISLI za oddajo na pošto. Pri tem delu nima nihče časa brskati po vsaki številki, če so vse strani v redu.

Napako je napravil tiskarski stroj, ki tiska polo s štirimi stranmi naenkrat. Če zagradi dve poli naenkrat, so nujno prazne štiri strani. In teh je bilo v februarški številki MISLI kar malo preveč. Naš tiskar Simon se oprošča vsem, ki so bili prikrajšani za štiri strani branja.

Sam bi pa rad poudaril, kar sem že nekajkrat v letih svojega uredništva: Kdor dobi kakor koli okvarjeno izdajo našega mesečnika, naj jo samo vrne ali mi telefonira, pa mu bom rade volje poslal drugo celotno. Jeza sama ne pomaga, prav tako ne zelo krivična misel, da sem komu nalašč zagodel, ker se mi je zameril...

Urednik in upravnik sta samo vesela, če so vsi naročniki zadovoljni. Žal je vzrokov dovolj, da je kaj takega skoraj nemogoče.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

božje misli

Leto

in 43

človeške št.

3

MAREC 1994

Ob prazniku vstajenja

– Nadškof dr. Šuštar – stran 65

Zahvala vstalemu Zveličarju

– Iz Naše luči – stran 66

Za praznike pri nas doma

– B. – stran 67

Vesela velika noč – črtica

– Ksaver Meško – stran 68

Aleluja, Aleluja!

– F. S. – stran 70

Družinsko srečanje –

po sto letih

– Marta Špes Skrbiš – stran 71

Škof Slomšek o pisankah

– stran 73

Dom počitka m. Romane

– Ob drugi obletnici

– Helena Leber – stran 74

Središče svetih Cirila in Metoda,

Melbourne – P. Bazilij – stran 75

Izpod Triglava – stran 78

Pastirsko pismo slov. škofov

o družini – II. del – stran 80

Središče svetega Rafaela, Sydney

– P. Valerijan – stran 82

Moje celice – zapiski iz zaporov

– Joško Kragelj – stran 85

Naše nabirke – stran 85

Velika noč – pesem

– Silvin Sardenko – stran 87

Stara velikonočna

– narodna pesem – stran 88

Središče svete Družine, Adelaide

– P. Janez – stran 88

Nakup delnic Kerkove banke . . .

– Po M. Krašovcu – stran 89

Z vseh vetrov – stran 90

Kotiček naših mladih – stran 92

Križem avstralske Slovenije

– stran 93

OB PRAZNIKU VSTAJENJA

ČEPRAV je velika noč največji krščanski praznik, je božič, praznik Kristusovega rojstva, veliko bolj domač med slovenskim narodom kakor pa velika noč. Zato je za božič navadno tudi veliko več voščil, družinskega praznovanja in doživljanja prisrčnega prijateljstva kakor pa za veliko noč.

Vendar ima tudi praznovanje velike noči med slovenskim narodom izredno globoke korenine in bogate razsežnosti. Morda v tujini ob spominu na veliki teden in na velikonočno nedeljo to tudi sami doživljate. Zato vam pošiljam prisrčne pozdrave z najboljšimi željami za vas in za vse vaše drage.

Želim vam, da bi tudi sami v veri in osebnem prepričanju sprejeli in doživeli, kar nam velika noč po svoji krščanski vsebini pove. Velika noč je spomin na Kristusovo trpljenje, njegovo smrt in vstajenje od mrtvih in na naše odrešenje. Kristusova zmaga nad trpljenjem in smrtjo pomeni upanje za nas, da smo tudi mi z njim na poti v novo življenje, veselje in srečo, čeprav na zemeljski poti doživljamo vso težo in bolečino križa v najrazličnejših oblikah. Veliki teden in velika nedelja nista samo neko spominjanje, kakor so to različne obletnice, ampak pomenita resnično navzočnost odrešilnega dogajanja med nami v zakramentih in v bogoslužju Cerkve. Zato je velika noč zares praznik novega upanja in potrditev naše poti skozi trpljenje v srečo in veselje. In ravno tega danes tako zelo potrebujemo.

Doma bomo doživljali lepe velikonočne slovenske navade že na cvetno nedeljo, potem pa še posebej na veliki petek in na veliko soboto, posebno pa še ob velikonočni procesiji in velikonočnemu žegnju na veliko nedeljo, ki ne manjka v nobeni slovenski družini. Daleč od doma pa se boste spominjali nekdanjega praznovanja doma in želim vam, da bi mogli doživeti res lepo veliko noč.

Trdno upam, da nas bo tudi letošnje praznovanje velike noči v teh tako pomembnih in odločilnih časih v zgodovini slovenskega naroda še močnejše povežalo med seboj in z domovino, verne tudi s Cerkvijo in z Bogom, vse pa v novem upanju na poti v prihodnost.

Še enkrat, posebno še osamljenim ter kakor koli preizkušanim in trpečim moje najboljše želje in prisrčne pozdrave.

DR. ALOJZIJ ŠUŠTAR
nadškof in metropolit

Hvala ti, Gospod!

Ko gremo skozi post v veliko noč, je prav, Gospod, da pogledamo v življenje okrog sebe in se Ti iskreno zahvalimo za premnogo lepega in dobrega med nami.

- Hvala Ti za vse ljudi, ki niso brezbrizni ali duhovno otopeli, ampak živijo navdušeno sredi našega sveta in njegovih problemov.

- Hvala Ti za vse, ki so goreči za dobro stvar, in za tiste, ki se ne sramujejo odkrito govoriti o Tebi.

- Hvala Ti za vse, ki si želijo več kot le sivo površnost razkošja in udobja; za vse, ki cenijo evangeljske vrednote, kot: veselje, prijateljstvo, zvestobo, solidarnost, sodelovanje, dobroto, mir.

- Hvala Ti za vse, ki se trudijo za resnico in pravico. Kaj bi mi brez njih?!

- Hvala Ti za ljudi, ki so odprtega srca in odprtih rok. Ti so sonce našega življenja.

- Hvala Ti za vse, ki jih je pritegnilo Jezusovo veselo oznanilo, da so se osvobodili zaverovanosti vase in želijo nekaj svojih moči posvetiti našim skupnim idealom.

To so garači v naših skupnostih, pionirji in dobrotniki našega tiska, širitelji naše razgledanosti, naši buditelji, gojitelji naše pesmi, oblikovalci naše omike, glasniki naše politične zrelosti.

To niso „koristni bedaki“, ki ne razumejo ali nočejo razumeti, za kaj gre v naši družbi, temveč jasnovidci, ki hočejo vedno in povsod veljavno izpolnjevati svoje poslanstvo kot ljudje, kot kristjani in kot Slovenci.

- Hvala Ti za ljudi, ki niso jetniki preteklosti, ampak se odpirajo prihodnosti, ki jo kot močne, plemenite in bistre osebnosti gradijo skupaj z vsemi ljudmi dobre volje.

Skozi Kalvarijo velikega petka se počasi in mukoma pomikajo v zmagoslavje velikonočnega jutra.

Hvala Ti, Gospod, iskrena hvala zanje!
Zaupno Te prosimo:

POMNOŽI NJIHOVO ŠTEVILO!

cc-0

Vsem rojakom širne Avstralije želimo ob praznovanju VELIKE NOČI obilico milosti VSTALEGA ZVELIČARJA – Vaši duhovniki in sestri ter posinovljeni misijonarji.

Enako vsem naročnikom in bralcem "Misli", vsem sotrudnikom in sodelavcem – uredništvo in uprava.

Za praznike B. pri nas doma

PRAZNIKI bodo. Štirideset dni priprave na velikoonočno jutro, ko me kakor iz zimskega spanja predrami ALELUJA. Velikonočna spoved je še pred mano, obračun z lastnimi slabostmi, da bo doživetje vstajenja lepše.

A malo pospraviti bo treba tudi sicer, ne samo po duši. Okna so kar meglena, zimska garderoba bo šla "v naftalin", poletno pa bo treba prezračiti. Kuhinja: police in predali so že pošteno zaprašeni. Pa speči bo treba. Kar pošteno se bom morala potruditi, da vse speljem. Na moža ne morem veliko računati, cele dni je v službi. Marjeta in Peter sta še premajhna, da bi lahko kaj pomagala.

Podobna opravila čakajo v teh dneh pred prazniki vsako mamo. Zaposlene z mislimi na duhovno in materialno pripravo za veliko noč, hitimo vsaka v svojo službo, pa spet domov, v neprekinjenem toku: moram, moram, moram... Bo že prišel čas, ko si bom spočila, se ustavila. Če ne prej, v nedeljo bomo posedeli, bomo skupaj, dobro nam bo. Morda nas obiščejo starši, dolgo jih že ni bilo. Vsakdo izmed nas si zamišlja, kako bo preživel čas, ki ga lahko izpolni po svoje.

Potem so prazniki nenadoma tukaj. Velikonočno jutro je. Starši so ravnokar sporočili, da ne pridejo na kosilo. Utrujeno se počutim. Kar prav mi je, da bomo sami. Tako si že želim vzeti v roke dobro knjigo. Mož sprašuje, če bi šla popoldne voščit domov. Nisem pri volji. Vožnja z avtom je te dni nevarna. Ceste so polne. Pa zares utrujeno se počutim. Mož vztraja, mama je menda nekaj bolna, zato z očetom nista prišla. Meni pa se zdi, da samo za en dan ne morem na tako dolgo pot. Le kaj mu je, da ne zdrži doma?

Sicer pa: njemu je lahko. Doma vse delo vedno čaka samo mene. Ne bom popustila. Če hoče, pa naj gre sam. Da si še spočiti ne bi smela, to je pa že malo preveč. Mož še vedno vztraja. Ne bom popustila! Pravi, da si želi vsaj za dve urici iz mesta. Pa saj vem, da ni to. Še vedno so mu pomembnejši starši kot pa žena in otroci.

Otroka želita s prijatelji na vikend. Tam je zanju tako lepo. Psa in mačko imajo in veliko dvorišče, kjer jih nihče ne preganja zaradi vpitja in razposajene igre. Prijatelji mi zatrjujejo, da bo vse v redu, naj ju pustim. Ampak jaz sem si želela, da bi bili mi vsi čim več skupaj. Vse gre narobe! Kaj se pravzaprav dogaja? Pa sem imela tako lepe načrte in namene. Nezadovoljna sem, nesrečna, žalostna. Res je, kar nas je učil stari katehet: "Otroci, le pazite, za praznike si hudič vedno zobe nabrusi!..."

Ko že dolgo časa ždim v svoji nesreči, tudi razmišljam:

- Prazniki so čas, ki si ga predstavlja in želi preživeti vsak po svoje. Vsak ima do svojih želja tudi vso pravico.

- Priprava na praznike, posebno še, če pretiravam z opravili, ki niso nujno potrebna, me izčrpava, utruji.

- Prav tako me, bolj kot je potrebno, izčrpava to, da vse delo skušam opraviti sama. Morda bi mi vsaj v kakšni stvari lahko pomagali tudi drugi, pa tega niti ne rečem. Pričakujem, da bodo moje želje kar uganili, to pa je smešno. Treba se je pogovoriti in dogovoriti.

- Med prazniki smo več skupaj, kakor sicer, zato je tudi več možnosti, da pride do hitrih nesporazumov.

- Nisem preverila, ali si moj mož in moji otroci praznike želijo preživeti natanko tako kot jaz. Zato sem neupravičeno užaljena.

- Nismo si vzeli časa, da bi se pogovorili, kako bi lahko praznike preživeli skupaj. Saj najbrž pri usklajevanju želja ne bi šlo čisto gladko, bi pa vsaj vedela, pri čem sem.

- Vsakdo med nami ima pravico, da prosti čas preživi tako, kot si sam želi. Če bo imel vsaj

kdaj pa kdaj tudi to možnost, bo ob svojih željah znal upoštevati tudi druge.

Tako razmišljam, ko jutro drsi že proti poldnevu in mož predlaga, da bi prevzel kuhanje kosila. Jaz pa: da si bom ta čas dovolj spočila in bi popoldne kar šla k staršem, če je on še za to.

Približno tako je pri nas doma med prazniki. Kako pa pri vas?

Vesela velika noč

VELIKE NOČI sva se s Petrčkom vsako leto posebno veselila. Iz več vzrokov: navadno so nama pustili iti molit k božjemu grobu, v noči od sobote do nedelje sva smela k vuzemnici, če ni bilo premrzlo, in pisanke sva dobila. Pogovarjala sva se o teh važnih rečeh že dolgo prej. Presanjarila in prekramljala sva cele dneve o božjem grobu, o tistih gradogledih, pisano oblečenih vojakah, ki tam tako nepremično in resno stražijo, o lučkah, ki blešče v vseh barvah, o angelih, ki klečijo ob straneh groba in bridko jokajo, o Gospodu, ki mrtev leži v grobu, a bo spet oživel in vstal.

Tedaj bo tudi spet zvonilo. Regljo, ki je navadno niti ne slišimo sem dol v vas, bodo do druge velike noči lepo shranili. Zvonovi pa bodo spet peli veselo in čudovito slovesno. In streljali bodo pri cerkvi in po vsi fari, da bo bobnelo kakor ob najhujšem grmenju in se bodo vsi hribi naokrog kar tresli. Opolnoči pa pojdemo k vuzemnici. To bo veselje!

Ugibala sva z veliko vneemo in resnostjo, koliko jih le bo letos in katera bo najyečja. Lani je bila ta in ta. - "A le nekaj časa. Saj se spominjaš, kako je vzplamenela kmalu nato druga na sosednjem hribu, še večja kakor tista, ki se nam je prej zdela najlepša."

"In kako je pokalo! Bum, bum! se oglasi od kod s hriba... Bum-bum-bum - ne trojen, deseteren odmev zazveni s sodenjih hribov."

Seveda nama spet ne bodo pustili preblizu možnarjem. "Otročad proč!" bo mogočno in oblastno zapovedal Breznikov Peter, poveljnik

vaških strelcev. Dasi sicer dober in prijazen, a kadar nabija in zažiga možnarje, je siten, da je grdo.

Govorila sva dolgo poprej o tem in se veselila. A ko je prišlo, kakšno veselje šele tedaj! Nestrpno sva šla dneve do velikega petka, ko pojdemo popoldne v cerkev. In ko sva šla - starejši brat je šel navadno z nama - kako sva se čudila lepoti božjega groba in se nisva mogla nagledati in načuditi.

Res, mala nebesa! Kamor se ozreš, vsepovsod same luči, bele, rdeče, zelene, modre, rumene. Zdi se, kakor bi se bliskale mnoge čudežne oči iz božjega groba. In vojaki, ki stojе ob strani in gledajo tako mrko in mračno. In jokajoči angeli! V grobu pa Gospod. Visoko gori na oltarju pa monštranca, zavita v belo tančico, naokrog pa toliko sveč - čudovito!

Ljudje prihajajo potih, stopajo počasi, po prstih, poklekajo ponižno daleč stran od groba, drsajo po kolenih do križa, položenega pred grob, poljubljajo spoštljivo in pobožno pet ran Odrešenikovih - ah, vse je še mnogo lepše, kot sva si slikala v mislih in pogovorih.

Ločila sva se od groba težko in nerada, a naposled sva se morala. Na poti domov pa sva vso pot sanjarila in govorila o krasoti, ki sva jo pravkar gledala... Kakor v nebesih...

Opolnoči pa h kresu, k vuzemnici! Nemiren bi bil že ves prejšnji dan, velika sobota. Pokalo je že dopoldne na raznih krajih, zlasti kjer so blagoslavljali velikonočna jedila. Proti večeru, ko je

bilo pri fari vstajenje, pa streljanja ni bilo konca.

Najprej je zagrmelo pri cerkvi iz velikanskega možnarja in brž je v zvoniku zazvonilo. Takoj se je oglasil stoter odmev, zagrmelo je z vseh hribov, da se je ponosno in mogočno razlegalo čez vso krajino.

"Gospod je vstal!" so peli zvonovi, srečno in veselo kakor le še v sveti noči.

"Gospod je vstal!" so znanili streli, mogočno in slovesno kakor nikdar v letu.

"Gospod je vstal!" se je neslo s stoterimi glasovi možnarjev po širni fari.

"Gospod je vstal, aleluja!"

Čuj, čudovito, veličastno poje vse ozračje. Pretresa človeku srce in dušo.

Spal tisto noč navadno nič nisem. Isto mi je priznal Petrček. Prevelik je bil nemir srca: "Kaj, če zaspim polnoč? Kaj, če me ne zbude, kadar pojdejo zažigat vuzemnice?"

Ne, ni bilo mogoče spati! Zadremal sem malo, a so takoj prišle sanje, težke in mučne: vsi so že šli h kresu, mene pa so pustili doma, niso me marali zbuditi!

Ustrašil sem se, zdihnil, zbudil se.

"Oče!"

"Kaj je?"

"So res že odšli?"

"Ne še."

"In bo knalu polnoč?"

"Deset je šele. Le mirno spi!"

A bil sem v velikih skrbeh.

"Ali me zbudite pred polnočjo?"

"Zbudim."

Vendar se nisem mogel umiriti, ne mirno zaspati.

"Trdno zaspim, pa me pustijo spati in odidejo."

Pred polnočjo, nekako ob enajstih, je stopil v sobo Lojze, najstarejši brat. Po samokres je prišel in po rožič s smodnikom. V omari ju je imel shranjena.

"Ali že greš, Lojze?"

"Grem."

"Počakaj malo, pojdem s teboj."

"Ah, kaj! Je še čas, že še prideš."

Ni maral čakati. Bil je strasten strelec, pa se mu je zdelo škoda časa, ki bi ga izgubil s čakanjem. Hitel je, da je sprožil prvi strel, prav opolnoči; takoj nato so zagrmeli možnarji.

Opolnoči smo bili navadno zbrani vsi ob vuzemnici, po trije sosedje smo navadno imeli skupno eno. Prišli smo vsa vaška mladina. Prišel je pa vsako leto tudi stric kovač. Bil je samec, pa se je vedno štel med mlade. Sicer je bil tudi res mladosten po duhu in telesu. Vedel je izredno mnogo povesti in pravljic, s katerimi nas je

kratkočasil ob dolgih zimskih večerih in tudi pri vuzemnici.

Kresovi so plameneli vsenaokrog, da je bila noč vsa svetla. Nekateri so bili zelo veliki in so ožarjali noč daleč naokrog. Pri teh smo na bližnjih hriboh razločevali posamezne osebe, ki so stale ob ognju in hodile okoli njega. Če je kje plamen počasi pojema, je že kje drugod zažarel drug, morda še višji in veličastnejši.

"Glej, Petrček, ta je še večja!"

Tako smo se čudili kar neprenehoma.

Stric kovač pa je pripovedoval, kako so žgali kresove pred stoletji ter naznanjali z njimi, da prihaja v deželo Turek. In zvonovi so zvonili v vseh cerkvah kakor sedaj ob veliki noči. A tedaj so peli žalostno in plašno, saj so klicali ljudstvo, naj zgrabi orožje in brani domovino.

Slikovito in mladostno je govoril stric. Mi pa smo pridrževali sapo, strmeli v prasketajoči ogenj in sanjarili o davnih, strašnih časih. Vmes pa je pokalo, da so se hribi tresli.

Stric se je nagovoril o Turkih. A smo ga takoj obsuli s prošnjami za drugo povest. Odkašljal se je in pričel pravljico o možu z laket brado. Izredno čuden se nam je dozdeval ta možic. - "Da je bil

tako močan, ko pa vendar tako majčken!" - "Saj pravim: v bradi je imel tako moč kakor Samson v lasih." Pripovedoval je tudi o zvonovih iz vasi, v kateri so umrli vsi prebivalci za kolero. Prišla je sveta velika noč, a cerkev je bila tiha in zapuščena. Nikogar ni bilo, ki bi prišel in se poklonil Bogu in počastil Zveličarja; božjega groba pa tako ni bilo! Nikogar, ki bi zvonil in oznanjal vstajenje Gospodovo. A glej čudo! Zvonovi so se navsezgodaj na veliko noč zazibali sami od sebe in brez vsake človeške pomoči peli starodavno veličastno pesem o vstajenju Gospodovem, kipečo alelujo.

"Angeli so zvonili, kajne, stric?" je povprašal nekdo s tihim glasom.

"Seveda, angeli."

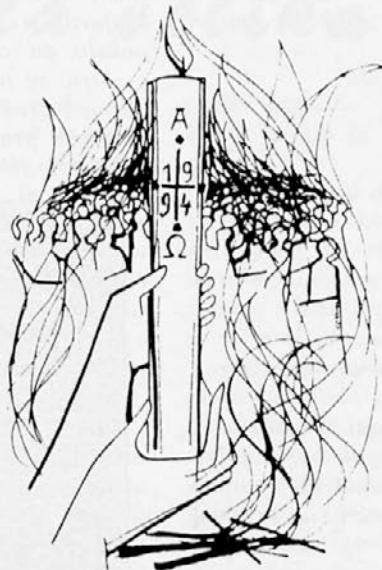
Poslušali smo napeto in resno. Vsem je bilo mehko in toplo pri srcu; vsi smo čutili otroško, čisto, prav velikonočno radost.

Razšli smo se, ko se je na vzhodu zasvetlikalo in je prihajal dan - sveto, skrivnosti polno velikonočno jutro - in se je oglasil od fare veliki zvon, katerega glas je zvenel veličastno in čudovito v mlado, svetlo velikonočno jutro, da je drhtelo srce v prsih in se je oko orosilo od same sreče in prazniške radosti.

Ko se vrača leto za letom veliki teden in skrivnosti polni dan Gospodovega vstajenja, se spominjam malega Petrčka, kako se je čudil z menoj vred veličastvu, lepoti in svetosti teh dni. Otožnost se me polasti in zazdi se mi, da bi bili ti skrivnostni časi še lepši, ako bi jih praznovala skupno s Petrčkom, kakor sva jih nekdaj.

A vem, ni to samo žalost po Petrčku, otožnost je po brezskrbni mladosti, ki je odhitela tako naglo in se ne vrne nikoli več...

KSAVER MEŠKO

ALELUJA, ALELUJA!

Skozi mesta in vasi, po dolinah in planinah, po vseh poteh in stezah, prek polj in travnikov, v šumenju gozdov Velika noč poje . . .

Je le praznik bleščečih spominov? Vse več kot to. Na tem mogočnem stebru stoji vsa naša vera: KRISTUS JE VSTAL! Morda so učenjaki, morda so prebrali nešteto knjig in o vstajenju in o mrtvem Bogu in praznem grobu pišejo na dolgo in široko. Preprosta žena je povedala dovolj: Moj Gospod živi! To je dan, ki ga je naredil Gospod: praznik moje vere, praznik moje moči, praznik silnega upanja, da zmoremo nositi težo življenja brez obupa.

Vse postne stiske življenja osvetljuje ta resnica. Stržen našega poguma je to poslednje pričakovanje: VSTALI BOMO TUDI MI! Poslednje veliko presenečenje, ko bo Bog obrnil zadnjo stran človeške zgodovine. Mi smo vstajenjski ljudje. Moj Gospod živi! Živel bom tudi jaz! Čaka me moj prvorojeni brat - vstali Kristus! Aleluja!

F. S.

Družinsko srečanje - po sto letih

GLOBOKO pod krili letala so se menjavali evkaliptusovi gozdovi z rjavimi zaplami ožganih travnikov. Sijajen sinčni vzhod nad oblaki nam je obetal lep dan. Kaj naj si človek želi lepšega kot s soncem obsijani poletni dan v Sydneyu?

Zelo nenavadno sem se počutila, in prav tako stric Stanko Prosenak, kajti v Sydney sva potovala, da bi znova, po sto letih, povezala dve veji naše rodbine. Počutila sva se kot poslanca vseh najinih sorodnikov v Sloveniji, kajti bilo je na nama, da odkrijeva, kje sta se ločili poti dveh bratov pred mnogimi leti.

Stanko živi v Melbournu s svojo družino, jaz pa s svojo v Adelaidi. V Sydney sva se podala z mešanimi občutki. V posesti sva imela tri stare fotografije, nekaj nepovezanih podatkov in pred nama je bilo srečanje z nekom, ki naj bi bil potomec Matevža Drolca.

V mondenem jahtnem klubu ob glavnem sydneyjskem zalivu, prav nasproti znane Operne hiše ob vodi, smo si segli v roke: gospod Stanko Prosenak, jaz in - gospod **John Matthew Drolz**. Prve trenutke nesigurnega opazovanja in prikritega ocenjevanja drug drugega smo prebrodili ob klepetu o čisto vsakdanjih stvareh.

Družina **Drolc**, katere potomci smo vsi trije, izhaja nekje iz okolice Petrovč v Savinjski dolini. V sredini prejšnjega stoletja se je v tej družini rodilo petero otrok, od katerih so štirje ostali živi, trije

sinovi in hči. Hči Ana se je poročila na Koroško, kamor se je kasneje preselila tudi njena mati, sin Franc Drolc se je poročil in živel v okolici Ormoža, sin Jožef se je s svojo družino z Mute preselil v Slovensko Bistrico, sin Matevž pa je postal kovač in se v svojem rokodelstvu preizkušal marsikje. Franc Drolc je imel tri otroke, od katerih sta danes še dva živa v Sv. Tomažu pri Ormožu. Jožefu Drolcu sta se rodili dve dekleti, Jožefa in Rozalija. Jožefa, kasneje poročena Prosenak, je mati Stanka in Valterja Prosenak, ki danes živita v Melbournu. Rozalija, poročena Berdnik, pa je moja osemdesetletna stara mama, še vedno živeča v Slovenski Bistrici.

Matevž Drolc se je vpisal v avstrijsko mornarico. Dolgo ni bilo glasu od njega. Moja stara mati Rozalija se po pripovedovanjih spominja, da je leta 1914 bil "stric Matevž" iz Avstralije na obisku pri sorodnikih na Slovenskem. Iz tega leta je tudi fotografija vseh treh bratov z družino Jožefa Drolca in je gotovo nastala ob tem obisku Matevža Drolca v Evropi. Fotografija je danes dragocena rodbinska lastnina, predvsem zame, ki jo skrbno hranim. - Za božič istega leta je Jožef Drolc dobil od brata

Stanko Prosenak (na levi) in avstralski sorodnik JOHN MATTHEW DROLZ ob prvem srečanju.

J. M. Drolz je kot dolgoletni sydneyjski direktor Pearson Machine Tool Co. Ltd. nedavno postal Marketing Director of Pearson International Engineering Group s sedežem v Londonu, od koder nadzoruje tudi prodajo vej podjetja Pearson v ZDA, Kanadi, Južni Afriki in Avstraliji.

MATEVŽ
DROLC,
kakor je
upodobljen
v "The
Cyclopedia
of Victoria"
leta 1903.

Matevža razglednico iz avstralskega Melbournu.

Po letu 1914 ni več nihče iz družine Drolc v Sloveniji slišal o svojih sorodnikih v Avstraliji. Toda kljub vsemu dejstvo, da je del družine tam, ni bilo nikoli pozabljeno. Ko je v šestdesetih letih Stanko Prosenak v telefonskem imeniku Melbourn našel ime E. Drolz, se nikakor ni mogel opogumiti in navezati stikov. A sklepal je, da je to gotovo del rodbine, iz katere izhaja tudi sam.

In kaj je vedel o svojih koreninah John Matthew Drolz? Do pred dnevi je bil vse življenje prepričan, da je avstrijskega porekla, kajti njegov stari oče (Matevž Drolc) je bil "Avstrijec". Živel je pač v času Avstro-Ogrske, zato takšna identiteta ni bila

vprašljiva. John Matthew ni nikoli slišal, da je njegov stari oče po poreklu Slovenec, zato tudi nikoli ni iskal sorodnikov po Sloveniji. Povedal pa nama je, kar je vedel o svoji družini.

Njegov stari oče Matevž Drolc je prišel v Avstralijo leta 1885. Bil je namenjen v Ameriko, v San Francisco, vendar se je odločil izstopiti z ladje kar v Melbournu. Pred tem je veliko potoval po Evropi, Severni Afriki in Bližnjem Vzhodu. V Avstraliji se je poročil s Škotinjo Mary Wilson in imela sta tri otroke. Eden se ni nikoli poročil in je podedoval očetovega avanturističnega duha, hčer se je poročila z delavcem v očetovi lastni delavnici, sin Frank Matthew pa je po očetu podedoval nagnjenost k inženirstvu in se tudi sam posvetil temu delu. Frank M. Drolz, oče Johna M. Drolza, ni nikoli ničesar pripovedoval o svojem očetu. Nekoč je sinu omenil le to, da bi se njihov priimek moral pravzaprav pisari s črko c na koncu (Drolc) in ne s črko z, kot so ga in ga še pišejo. Edina beseda, ki se je John M. Drolz spominja, da jo je njegov oče (ki je bil rojen v Avstraliji) izgovarjal narobe, je bila angleška beseda "milk". Izgovarjal jo je nekako kot "mlek" in nihče ni vedel zakaj in od kod. Ni dvoma, da jo je dobil od očeta Slovenca in je slovenskega izvora.

Matevž Drolc (Matthew Drolz) se je najprej zaposlil pri nekem podjetju v Melbournu, kaj kmalu pa je odšel v Ballarat, kjer so iskanci zlata nujno potrebovali popravilca orodja in strojev. Po povratku v Melbourne je njegov posel zares vzcvetel: v kratkem je imel tri velike delavnice za popravilo tramvajev, raznih strojev in orodja, ogromno zemljišče ob eni glavnih melbournskih ulic (Bell Street) in veliko lepo hišo. Očitno je, da je bil

Leta 1914 je bil
Matevž Drolc
(na sliki v sredi
za šopkom rož)
prvič in zadnjič
med sorodniki
v Sloveniji

izredno sposoben mož, kajti njegovo ime in delo za razvoj Avstralije sta zapisana tudi v The Cyclopedia of Victoria (izšla leta 1903), kjer je ovekovečen kot eden najsposobnejših inženirjev v državi. Njegov vnuk John M. Drolz se spominja po pripovedovanju svojega očeta, da je stari oče vedno kaj izboljševal in izumljal. Konec prejšnjega stoletja je že imel prototip telefona, napeljan iz delavnic v stanovanje.

V melbournskem predelu Preston je še ohranjen njegov grob. Nagrobni kamen je z letnico smrti 1922.

John M. Drolz in Stanko Prosenak sta se iskreno veselila - po mnogih letih sta "zmrzla" bratranca odkrila svoje sorodstvene vezi. Če ju človek pogleda, bi rekel: "Ta dva sta si pa v sorodu!" V naši družini je namreč dedna podobnost zelo močna in v prav vsakem kolenu ter veji je nekdo, ki se mu reče "celi Drolc". Dne 12. decembra 1993 smo se

v Sydneyu našli trije "celi Drolci" in to srečanje je bilo resnično nekaj nepozabnega.

V našem znanju o preteklosti Drolcev pa je še mnogo vrzeli, ki jih ne znamo zapolniti. Nekoč bomo morali prav natančno raziskati in pokrpati manjkajoče.

Gospod John M. Drolz, podjetni Avstralec, pa je bil nad odkritjem svojih slovenskih korenin tako presenečen, da je sklenil še v teku tega leta obiskati Slovenijo. Upam, da mu bo domovina njegovega deda nudila prijetno počutje in da bo našel še kakšen kamenček v mozaiku naše rodbine.

MARTA ŠPES SKRBIŠ

P.S. Rada bi se zahvalila svojemu možu Zlatku, ki je prvi navezal stike z J. M. Drolzem; in svojemu stricu S. Prosenaku, ki me je povabil in mi omogočil nepozabno srečanje s sorodnikom v Sydneyu.

Prva delavnica M. Drolca v Melbournu

LETA najsrečnejša na tem svetu ljuba mladost ima; ona daje mladenčem nedolžnega veselja po obilnosti; mladost je rožni cvet človeškega življenja. Oj trikrat srečni čas!

U ta veseli spomin se o veliki noči pisanke ali pirhi delijo, ki jih otroci potakajo in po ledenicah skakajo vsi gmetni in veseli. Veliko je mladih ljudi, ki si pisanke dajejo; pa malo, malo se mi zdi, jih je, ki prav vejo, kaj lepega pisanke učijo.

Pisanka pisana, rudeča ali bela, terdu luščinu ima, podoba je terpljenja, izdihovanja in pokorjenja na tem svetu. Luščina se stere, olušči in lepo čist belak na svetlo pride. Tako tudi truplo lahko se zdrobi in u prah poverne, kadar ga duša zapusti. Ali srečen človek, ki u gnadi božji umerje, njega duša čista bela kakor sneg iz umerljivega trupla neumerjoča u nebesa izleti. To nas pirha belak uči. — Belak še u svoji sredi lep rumenjaka ima, žolt ko čisto zlato: in ravno on nam kaže, kako prelepa bo u nebesih tista krona, če voljno vse težave poterpimo, pravično živimo in spokorjeni umerjemo. Tam velika noč nikoli ne mine, vesela Aleluja nikdar ne utihne.

Mladenči in deklice! Le pisanke čedno takajte; ali u nevarnih letih ljubo nedolžnost skerbno varujte; svoj zaklad nosite v rahlih posodah. Pisanka, ki se ubije, nikoli več cela ne bo — čistost mladega serca, ako se izgubi, ni je več. To je velikonočnih pisanek živi pomen; tega so velikonočni pirhi lep spomin.

Aleluja, aleluja, aleluja!

Anton Martin Slomšek leta 1838.

Dom počitka m. Romane

Tik ob slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew stoji Dom, ki nam ga druge narodnosti zavidajo

V TEM LETU beležimo drugo obletnico otvoritve DOMA POČITKA m. ROMANE, del našega verskega in kulturnega središča v Melbournu — 16. februarja 1992 je bila slovesnost, 16. marca, točno mesec kasneje, pa je Dom sprejel prva dva stanovalca. Kot večina tukajšnjih Slovencev sem tudi jaz dolga leta spremljala zamisel,

če ne življenjsko nalogo patra Bazilija. Pred leti sem v zvezi s tem tudi obiskala enega od redkih "domov ostarelih" izven Slovenije, v Clevelandu v ZDA.

Že od samega začetka vsaj štirinajstdnevno obiskujem naš melbournski Dom počitka, poleg nekaj drugih ustanov za ostarele. Pogostoma je to iz stro-

kovnih razlogov, vendar je iz tega zrastle nekaka povezava čustev obojestranskega zadovoljstva.

V krogu starejših sem vedno doživljala občutek toplote in notranje zadostitve. Spoznala sem, da v razgovoru z njimi črpam bogastvo življenjskih izkušenj iz brezkončne knjige znanja. Kjer koli me vodijo življenjska pota, čutim, da posedujem misli ljudi, katerim sem neizmerno hvaležna za njihov ne-sebični dar.

Ob praznovanju druge obletnice Doma počitka m. Romane se pridružujem s svojimi najboljšimi željami, da bi vsi avstralski Slovenci znali ceniti to ustanovo, ki je nam vsem v ponos.

HELENA LEBER

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home
11 - 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED

CVETNA NEDELJA (27.marec) je dan, ko se spominjamo Jezusovega slovesnega prihoda v mesto Jeruzalem. Pri deseti maši, ki bo v lepem vremenu na prostem pri lurški votlini, bomo imeli slovesni blagoslov butaric in drugega zelenja. Pred mašo vam bodo na voljo butarice, ki jih bodo tudi letos naredile članice Društva sv. Eme.

VELIKI ČETRTEK (31.marec): pri večerni maši, ki bo ob pol osmih (7.30) zvečer, se spominjamo zadnje večerje, ustanovitve duhovništva in prve svete maše ter nove zapovedi - zapovedi ljubezni. Po maši bo prenos Najsvetejšega v "ječo", nato bo kratka molitvena ura. Bo tudi prilika za spoved.

VELIKI PETEK (1.april): dan, ko se spominjamo Jezusove smrti na križu. Ob enajstih dopoldne bomo molili križev pot; če bo vreme primerno, bo to na dvorišču pred lurško votlino. Obredje tega dneva se začne ob treh popoldne v cerkvi. Poslušali bomo poročilo o Jezusovem trpljenju, častili križ, v posebnih prošnjah priporočili Bogu vse ljudi, verne in neverne. Nazadnje se bomo okrepili z obhajilom, da bi se tudi v nas uresničevala velikonočna skrivnost. Sledil bo skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Spet bo prilika za spoved.

VELIKA SOBOTA (2.april): čez cel dan bo prilika za sveto spoved - pokličite patra v Baragovem domu. Pričetek obredov tega dne (če bo vreme primerno, se bomo zbrali pred lurško votlino) bo ob osmih zvečer. Bogoslužje je sestavljeno iz štirih delov: blagoslov novega ognja in hvalnica velikonočni sveči, temu sledi besedno bogoslužje, nato je blagoslov vode ter obnovitev krstnih obljub in nazadnje še sveta maša. Po maši

bo vstajenjska procesija z Najsvetejšim in kipom vstalega Zveličarja - skromen spomin tega, kakor je v navadi doma v Sloveniji. Po blagoslovu z Najsvetejšim bo še blagoslov velikonočnih jedil. Lahko boste dobili tudi blagoslovljeno vodo; stekleničko prinesite s seboj.

VELIKA NOČ (3.april, nedelja), največji krščanski praznik. Na ta dan se spominjamo in globlje doživljamo, da je Kristus s svojo smrtjo uničil našo smrt in nam s svojim vstajenjem obnovil življenje. Maše bodo pri nas ob osmih, ob desetih (zunaj pri lurški votlini, če bo vreme primerno) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo bo prilika za spoved, po maši pa blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKONOČNI PONEDELJEK (4.april): maši bosta ob osmih in ob desetih. Spovedovanje bo pred obema mašama.

Praznični dnevi naj s svojim bogoslužjem okrepijo in obogatijo vašo vero. To so tudi dnevi snidenja z rojaki, saj se čez leto redkokdaj srečujemo v tako velikem številu. A dajmo najprej prostor srečanju z Bogom, za pogovor in klepet pa si vzemimo čas po končanem bogoslužju.

SPORED velikonočnega spovedovanja drugod

GEELONG z okolico ima slovensko spoved v sredo 24. marca. Ob pol osmih (7.30) zvečer bo v cerkvi sv. Družine v Bellparku skupna priprava na spoved za vso faro, nato pa bo prilika za velikonočno spoved tudi v slovenščini.

WODONGA-ALBURY in okolica: prilika za velikonočno spoved bo na cvetno nedeljo (27.marec) pred redno slovensko mašo, ki bo ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Pa tudi v sredo velikega tedna (30. marec) v isti cerkvi, ko bo ob pol osmih (7.30) zvečer skupna farna priprava na zakrament sprave in nato prilika tudi za spoved v slovenščini.

MORWELL z okolico ima priliko za slovensko velikonočno spoved v ponedeljek velikega tedna (28.marec) od šestih do sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega v Morwellu.

SPRINGVALE z okolico: slovenski duhovnik bo spovedoval v farni cerkvi sv. Jožefa v ponedeljek velikega tedna (28.marec) ob šeste do sedme ure zvečer.

ST. ALBANS z okolico ima priliko za

slovensko spoved v torek velikega tedna (29.marec) ob šeste do sedme ure zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, kjer se na drugo nedeljo v mesecu ob petih zbiramo k slovenski maši.

NORTH ALTONA z okolico: tamkajšnji rojaki imajo možnost spovedi v slovenskem jeziku v farni cerkvi sv. Leona Velikega v torek velikega tedna (29.marec) od šeste do sedme ure.

VELIKONOČNI SLOVENSKI

RADIJSKI ODDAJI v priredbi našega verskega središča bosta na veliko soboto (2.april) zjutraj ob sedmih na 3EA (1224 kHz) in v sredo po veliki noči (6.april) na 3ZZZ (92.3 FM) ob sedmi uri zvečer.

+ V marcu smo spet pričeli s kosilom za upokojence na tretjo nedeljo v mesecu po deseti sveti maši. Kar lepo število se jih zbere okrog miz, da se razgovorijo in jim vsaj en dan ni treba kuhati doma. Seveda število ni vedno enako, saj zavisi od vremena, prevoza in še marsičesa. Včasih jih je okrog trideset, prišlo pa jih je tudi že nad šestdeset. Vsekakor so vsi vedno iskreno dobrodošli. In zdaj že tudi urednik MISLI mirno ter upravičeno sede mednje, saj jih je dohitel in lahko z upokojensko izkaznico dokaže svojo pripadnost skupini.

+ V marcu, tik pred veliko nočjo, so si upokojenci kakor tudi drugi po deseti maši tretje nedelje v dvorani lahko ogledali zanimivo razstavo z naslovom **VELIKI TEDEN PRI NAS DOMA**. Pripravil jo je p. Tone z nekaj pomočniki. Z njo je spomnil starejše in pokazal mlajšim na raznolikost, ki je povezana v našem narodu z največjim krščanskim praznikom - veliko nočjo. Na vrsto je prišlo vse od priprave butaric cvetne nedelje, velikonočnega žegna, barvanja pirhov, pa do peke potic in priprave velikonočnega zajtrka ter raznih starih običajev v zvezi z velikim tednom in praznikom Vstajenja.

Naj omenim, da jerbasa za velikonočni žegen pa le nismo mogli stakniti. Me res zanima, ali ga ima katera naših tukajšnjih družin?

+ **POROK** tokrat v naši cerkvi ni bilo, bo pa ena še pred prazniki in pride na vrsto prihodnjič. Pač pa še nisem omenil poroke, ki je bila 8. januarja letos z dovoljenjem v St.Peter's Anglican Seamen Chapel po katoliškem obredu. **Petru Drofeniku**, sinu Vincenca Drofenika in Ludgarde r. Zammit, je postala življenjska družica **Joanne Ruth Binns**.

Tudi mi jima želimo božjega blagoslova na skupno pot.

+ **KRSTI** pa so si sledili takole: Dne 20. februarja je krstna voda v naši cerkvi oblila kar tri malčke družine Edwarda Štavar in Brigitte r. Graunke, ki ima svoj dom v Montrose. Prvi je bil krščen najstarejši **Hayden James**, za njim pa njegova dva brata dvojčka: eden je **Brendan Jake**, drugi pa **Cameron Luke**. Eden se je ves čas dobrohotno smehljaj, drugi pa se je držal zadržano, četudi ni prišlo ravno do joka. Kateri je eden ali drugi po imenu, bi pa ne vedel povedati, saj sta si podobna kot krajcarju.

Dne 5. marca je bil krščen **James Maurice**. Prinesla sta ga starša Anthony O'Donnell in Štefanie Vuk r. Sušec iz Keilor Downs.

Z Elthama pa sta prinesla h krstu svojo prvorojenko Marjan Ličen in Elizabeth r. Smith. Ime so ji dali **Jessica Amy**.

Čestitke družinam, malčkom pa naše najboljše želje na življenjsko pot!

+ O smrti našega rojaka (Franc Dimetz) v Wangaratti poroča Anica Markič med pismi v rubriki Križem avstralske Slovenije, za Melbourne

Duhovniki avstralskih Slovencev med obiskom p. tra provinciala Polikarpa Broliha (v sredini). Na njegovi desnici sta p. Valerijan (Sydney) in p. Janez (Adelaide), na levici p. Bazilij in p. Tone (Melb.).

IZPOD TRIGLAVA

NEKAJ ŠTEVILK o duhovnikih Cerkve na Slovenskem, po statistiki datuma prvega januarja 1994.

Ljubljanska nadškofija je imela doma 342 duhovnikov, 22 izven nadškofije, 52 pa jih stalno živi v tujini. Poleg škofijskih duhovnikov deluje v nadškofiji še 163 redovnih duhovnikov in 10 duhovnikov iz drugih škofij. Duhovniški poklic je lani opustila ena oseba. Povprečna starost škofijskih duhovnikov je 53 let in 7 mesecev. Bogoslovcev ima nadškofija 53, najmanj v prvem (šest) in največ v tretjem (enajst) letniku. V lanskem letu je umrlo 5 duhovnikov in 8 redovnikov. Birmancev je imela lani nadškofija 7252.

Mariborska škofija je imela prvega januarja 330 škofijskih duhovnikov, v bogoslovju pa 38 bogoslovcev. Od teh jih je najmanj v četrtem letniku (eden) in največ v tretjem (trinaest). Srednjo šolo obiskuje 22 gojencev malega semenišča. Lani je umrlo 9 duhovnikov in 4 redovniki. Povprečna starost duhovnikov je 52 let in 7 mesecev, so pa med njimi najstarejši duhovniki v Sloveniji. Birmancev je imela lani škofija 7252.

Koprška škofija pa je imela isti dan začetka tega leta 182 duhovnikov, od katerih jih je 13 izven škofije. V dušnem pastirstvu doma je 131 duhovnikov, 22 jih je upokojenih. Povprečna starost duhovnikov je še vedno najvišja v Sloveniji: 54 let. V lanskem letu so umrli 3 duhovniki. V škofiji deluje tudi 22 redovnih duhovnikov. Koprška škofija ima 15 bogoslovcev, najmanj v prvem in šestem letniku (po enega) in največ v tretjem in petem (po štiri).

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Sporing Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

SLOVENSKI OLIMPIJCI so se vrnili v domovino. Tisočglava množica jih je sprejela že na brniškem letališču, kjer so iz letala najprej stopili nosilci bronastih odličij: **Alenka Dovžan**, **Katja Koren** in **Jure Košir**. Pred mestno hišo pa jih je pozdravila več desetisočglava množica. Podobni sprejemi so bili tudi v Mariboru, na Koroškem in seveda v Mojstrani, kjer sta doma kar dva nosilca medalje, Dovžanova in Košir.

Slovenska pričakovanja pred olimpijskimi igrami so bila velika in tokrat so se tudi uresničila. Pa ne gre le za tri medalje. Slovenski športniki so dosegli kopico odličnih uvrstitev. Naj naštejemo le tiste do desetega mesta: V moškem slalomu je bil **Mitja Kunc** četrti, le devet stotink zaostanka za tretje uvrščenim Koširjem. **Katja Koren** je bila v alpski kombinaciji šesta, sedma pa v superveleslalomu. Sedmi je bil tudi **Mitja Kunc** v kombinaciji. **Urška Hrovat** je bila osma v slalomu, deveto mesto so dosegli **Robi Meglič** v skokih na veliki skakalnici, **skakalna ekipa Slovenije** na 120-metrski skakalnici in **Janez Ožbolt** v biatlonu na deset kilometrov. Deseto mesto so zasedli **Katja Koren** v smuku, **Andrej Miklavc** v slalomu, **Jure Košir** v kombinaciji in biatlonski štafeti 4x7,5 kilometrov.

Tri bronaste medalje z doseženim tretjim mestom in ostali odlični dosežki so res v ponos majhni Sloveniji in majhni slovenski olimpijski reprezentanci. Tudi od avstralskih Slovencev našim olimpijcem iskrene čestitke k lepim uspehom!

PLANINA PRI RAKEKU je odklonila gostoljubje skupnosti "Srečanje za zdravljenje bivših odvisnikov od mamil", ki je hotela tam dobiti svoj dom. Domačini so se ustrašili novih krajanov, ki naj bi bili obremenjeni z narkomansko preteklostjo. Proti je nastopila prav revolucionarno Zveza borcev in potegnila za seboj ostale. Pa je danes morda marsikoga teh sram, kajti za zadevo so se zavzeli idrijski mladinci ter sprožili velikodušno misel, naj skupino sprejme Idrija. Ne vemo, ali se bo ponudba uresničila ali ne, razveseljivo pa je dejstvo, da je njih ponudba sprožila še vsaj trideset drugih takih ponudb po Sloveniji.

Problem uživanja mamil je tudi med slovensko mladino vedno večji in nevarnejši. Skoraj lahko rečemo, da so se z njim soočili prekasno. Vsaj zdaj naj bi storili vse, da ga zmanjšajo, če ga že ne morejo več preprečiti.

NOVI DARITVENI OLTAR so postavili farani v svoji farni cerkvi sv. Urha v Braniku (prejšnje ime je Rihemberg). Bo v spomin tragedije pred petdesetimi leti. Dne 2. februarja 1944 so v Dovcah

partizani pobili 82 (po drugih podatkih pa celo 96 ali 97) fašistov in Nemcev. Nemci so se zaradi tega hudo maščevali nad prebivalstvom. Dne 15. februarja 1944 so zažgali številne zaselke v rihemberški in komenski župniji, obenem pa izselili v Neumarkt v Nemčijo 1100 domačinov, predvsem žena in otrok. Petdeset od teh je tam našlo smrt. Z njimi sta prostovoljno odšla tudi dekan Kos in kaplan Rener.

V spomin na te dogodke stoji več spomenikov: dva v domačem kraju, eden v Neumarktu v Nemčiji, najpomembnejšega pa so farani postavili zdaj: oltar, kjer se bo opravljala spravna daritev za vse. Blagoslovil ga je 13. februarja koprski škof Piriš. V pridigi je opozoril, da je treba izreči vso resnico, pa četudi je boleča. In resnica je, da bi do nemškega maščevanja ne prišlo, če bi se ne zgodilo nisto prvo, ki je izzvalo okupatorjeve represalije.

TUDI SLOVENIJA se je pridružila državam, ki hičejo zavarovati živalski svet uničenja. Vlada je s posebno uredbo zavarovala nad 200 živalskih vrst kopenskih, sladkovodnih in morskih živali. Med njimi so tudi vrste hroščev in metuljev, ki žive v gorah nad gozdno mejo, vse jamske živali in tiste živali, ki se selijo preko slovenskega ozemlja. Ugotovljeno je bilo, da bi vse te živalske vrste izumrle, če jih ne bomo ustrezno zavarovali.

DRUŽINA, slovenski verski tednik, je proti koncu lanskega leta napravila raziskavo in ugotovila, da ima 202.000 stalnih bralcev. To pomeni, da število raste, saj je bilo pri spomladni raziskavi rednih bralcev 30.000 manj. Ugotovili so tudi, da je največ bralcev starih preko 50 let. Zelo majhno pa je število bralcev med 15 in 24 let starosti. Tednik ima največ bralcev na Gorenjskem, tej sledi Primorska in nato ljubljanska regija. Berejo ga v glavnem ljudje z osnovno in poklicno izobrazbo, ki imajo tudi podpovprečne dohodke. Ti bralci so tradicionalno usmerjeni: poleg vere jih zanima dom, družina, kultura, gospodarstvo...

PAVEL BERNIK, slovenski misijonar v Indiji, rojen 1917 v Škofji Loki, je postal ob svojem zlitem mašniškem jubileju častni občan Škofje Loke. Prav je, da Škofja Loka spoštuje svojega sina, ki je ponesel slovensko ime tako daleč v svet. Pavel Bernik je kot sedemnajstletnik stopil k salezijancem, bil poslan v Indijo, kjer je doštudiral in postal duhovnik. Ko je prišel kot pionir na misijonsko delo v Nandaland, je tam delovala le skupina treh duhovnikov in petih redovnih sester. Danes pa je tam škofija, v kateri deluje 70 duhovnikov in 180 redovnih sester.

Misli, marec 1994

SKLAD JOSIPA JURČIČA so ustanovili lani v Sloveniji, ki bo nagrajeval in podeljeval štipendije časnikiarjem, svobodnim publicistom in urednikom, kot moralno načelo slovenskega časnikarstva pa bo poudarjal resnicoljubnost. Ustanovniki sklada so Nova revija in Društvo slovenskih pisateljev, financirali pa ga bodo sponzorji in darovalci. Ob dejstvu, da večina slovenskih časnikarjev še vedno piše kot je pisala v dobi enumija, je ta Sklad velikega pomena. Predseduje mu odvetnik Drago Demšar in dne 3. marca je na ljubljanskem Magistratu podelil tudi že prvi nagradi. Nagrajenca sta publicista Viktor Blažič in Danilo Slivnik. Slovesnosti so se udeležili ugledni Slovenci iz sveta medijev, kulture in umetnosti ter drugi, med njimi ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar ter dr. France Bernik, predsednik Akademije znanosti in umetnosti.

Časnikarji so bili vedno izpostavljeni pritiskom, najslabše pa je bilo po letu 1945, ko je bila vsa oblast v rokah ene stranke. Tudi današnji čas je še zamotan, zato mora današnji časnikar biti raziskovalec, ki pogumno in resnicoljubno išče resnico ter ne naseda videzom. Neodvisni slovenski časnikarji morajo biti eden izmed stebrov mlade slovenske demokracije.

JANEZ JANŠA je na okrogli mizi v februarju letos povedal tudi tole: Slovenija je začela v primerjavi z drugimi vzhodnoevropskimi državami izgubljati prednost na političnem in gospodarskem področju. Glavni vzrok je v tem, ker nismo storili dovolj za pretrganje s prejšnjim sistemom. Parlament namreč ni sprejel pravne listine, s katero bi bil prejšnji sistem označen za nelegitimnega. Še vedno uporabljamo nekatere jugoslovanske zakone, plačujemo posebne dodatke za nekdanje politične funkcionarje in izjemne pokojnine tudi za borce v španski državljanski vojni, česar ne dela niti Španija...

Tako Janša in vsak, kdor zasleduje slovensko počasno pot v demokracijo, mu bo potrdil.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

O DRUŽINI 2. Krščanska družina

Zdrava in dobra človeška družina je temelj krščanske družinske skupnosti. Zanj pa je poseben vzor nazareška Družina. Na praznik sv. Družine smo tudi v Cerkvi na Slovenskem začeli letošnje mednarodno leto družine. Božja beseda nam je odkrivala zgled svete Družine in značilnosti krščanske družine. Te so predvsem: navzočnost Boga v družini, povezanost v molitvi, ljubezen in nesebično služenje življenju v občestvu velike božje družine - Cerkev.

Krščanska družina ima svojo podlago v zakramentu svetega zakona. Človeška ljubezen med možem in ženo postane v zakramentu svetega zakona znamenje božje ljubezni do človeka, ki se razodeva kot ljubezen ženina Kristusa do neveste Cerkev. Samo v tej luči moremo razumeti in uresničevati Pavlovo zamisel o zakonskem in družinskem življenju. V pismu Kološanom apostol pravi: "Kakor božji otroci, sveti in ljubljeni, si oblecite pristrčno usmiljenost, dobrotljivost, ponižnost, milobo, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in si odpustčajte. Na vse to pa oblecite ljubezen, ki je vez popolnosti" (Kol 3,12-14). Naj bo to jasna spodbuda in naloga za letošnji postni čas v mednarodnem letu družine.

Vemo, da ideal krščanske družine ni nikdar popolnoma uresničen. Moremo pa se mu vedno bolj približevati. Cerkev nas opominja na nekatera sredstva, ki jih želimo posebej priporočiti.

Velikega pomena so že krščanska znamenja v hiši kot: družinski križ in svete podobe, v novejšem času pa tudi krstna in birmanska znamenja, na primer krsne sveče otrok, ki jih prižgejo ob godu, rojstnem dnevu in drugih praznikih. Na vidnem mestu naj bo tudi družinski rožni venec, sveto pismo in skupni molitvenik.

Vsa zunanja znamenja pa ne pomenijo veliko, če nas ne vodijo k duhovnemu poglobljanju in molitvi. Marsikje je danes to vprašanje časa. Če pa se družina zaveda, da potrebuje duhovno hrano še bolj kot telesno, potem bo našla čas za redno

vsakodnevno molitev zjutraj in zvečer, pred jedjo in po jedi. Ko se ob sobotah in nedeljah zbere vsa družina, bo taki duhovni poglobitvi posvetila še več časa.

Molitveno in zakramentalno življenje sta stebra, brez katerih krščanska družina nima prihodnosti. Zakramenta spovedi in obhajila sta kot okrepevalnici na težki vsakdanji poti. Posebno mesto pa ima nedeljska maša. Zapoved "Posvečuj Gospodov dan" je danes marsikje pozabljena. Vendar ima prav nedeljska maša in sodelovanje pri bogoslužju izredno moč. Kjer je mogoče, naj se družina udeleži istega bogoslužja. Izredno velikega pomena je, da starši ne pošiljajo samo svojih otrok k maši, ampak da jim sami dajejo dober zgled. Ko gredo vsi skupaj do cerkve, je to podoba našega zemeljskega romanja. Kakor gremo od svojega doma k božji hiši, tako potujemo iz zemeljskega bivališča domov k Očetu.

Krščanska družina postaja v povezavi s Kristusom in Cerkvijo tako rekoč viden zakrament, znamenje, ki ga opazijo tudi drugi. Pri viru božje ljubezni se napaja človeška ljubezen, ki je zvesta v sreči in nesreči, v boleznih in zdravju, in to vse življenje.

Vdano sprejemanje in prenašanje križa in trpljenja je posebno vidno razpoznavno znamenje krščanske družine. Vsak človek in vsaka družina ima svoj križ. Eni bežijo pred njim, drugi padajo pod njim, spet drugi se pohujšujejo. Kristjani pa verujemo, da je križ znamenje odrešenja in hoje za Kristusom. Če sprejemamo križ vsak dan iz božjih rok, postajamo Kristusovi sodelavci pri odrešenju sveta. Veliko staršev in starih staršev trpi zaradi svojih otrok ali vnukov. To trpljenje pa lahko postane rodovitno s Kristusom, ki je s svojim trpljenjem in križem svet odrešil.

Krščanska družina ne more obstati v današnjem okolju sama. Povezuje naj se z drugimi družinami in župnijami. Ta je kot velika božja družina tisti kraj, ki družinam daje duhovno oskrbo, usmerja pa tudi k dopolnilnim dejavnostim, kot so srečanja za zakonce

in starše, zakonska občestva, različna duhovna gibanja in duhovne vaje. Za poklic zakoncev in staršev so tečaji za zaročence in zakonce velikega pomena.

Dragi bratje duhovniki in redovniki, drage sestre redovnice, dragi bratje in sestre! V mednarodnem letu družine smo vsi poklicani, da vsak na svoj način sodeluje pri nastajanju, rasti in utrjevanju krščanskih družin. Zahvaljujemo se vsem, ki na tem področju sprejemajo odgovorne naloge. V postnem času nam bodi vodilo beseda apostola Pavla: "V vseh rečeh skušam ugoditi vsem in pri tem ne iščem tega, kar meni koristi, ampak to, kar množici koristi, da bi se zveličali" (1 Kor 10,13).

Vas vseh, posebno pa še osamljenih, bolnih in kakor koli trpečih se spominjamo pri oltarju in v svojih molitvah ter vas blagoslovljamo v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vaši škofje

Krščanski zakon in družina
gradita CERKEV:

v družini človeška oseba ni le rojena in z vzgojo postopno uvedena v človeško skupnost, temveč je s prerojenjem po krstu in versko vzgojo uvedena tudi v božjo družino - Cerkev. Človeško družino, ki jo je razdvojil greh, obnavlja v njeni edinosti odrešujoča moč Kristusove smrti in vstajenja.

Krščanski zakon ima delež pri odrešenjski učinkovitosti tega dogodka in je takorekoč naravni kraj, kjer se vrši vcepljanje človeške osebe v veliko družino Cerkev.

/Papež Janez Pavel II./

Dragi bratje in sestre!

V prvem delu pastirskega pisma smo govorili o človeški družini. Danes želimo poudariti nekatere posebnosti in značilnosti krščanske družine, lahko bi tudi rekli božje družine. Po krstu namreč postanemo božji otroci, sinovi in hčere nebeškega Očeta ter bratje in sestre našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zato je tudi vsaka krščanska družina Cerkev v malem ali domača Cerkev. Iz tega izvirajo pravice, pa tudi naloge in dolžnosti.

Ko govorimo o krizi sodobne družine, bi nanjo skoraj mogli obrniti poročilo božje besede šeste navadne nedelje (13. februarja 1994) o hudi in tedaj neozdravljivi bolezni - gobavosti. Evangelij nam poroča, da se je gobavec z velikim zaupanjem obrnil na Kristusa z besedami: "Gospod, če hočeš, me moreš očistiti" (Mr 1,40). Jezus se ga je usmilil in ga ozdravil. S takim zaupanjem prihajamo tudi mi h Gospodu s prošnjo za ozdravljenje nas samih in naših družin. V postnem času naj bi to prošnjo še pogosteje in z zaupanjem ponavljali.

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

VELIKONOČNI SPORED

MERRYLANDS:

26. marca, Cvetna sobota - Ob 6.30 zvečer sveta maša z branjem pasijona in spokorno bogoslužje. Ob petju postnih pesmi (mešani zbor) in ob diapozitivih bomo premišljevali velikonočno skrivnost trpljenja in poveljanja Kristusa.

27. marca, CVETNA NEDELJA - Ob 9.30 dopoldne bo na cerkvenem dvorišču blagoslov oljk, butaric in zelenja. Sledi procesija v cerkev, petje pasijona (mešani zbor) in sveta maša.

31. marca, VELIKI ČETRTEK - Ob sedmi uri zvečer bo spominska maša zadnje večerje, nato češčenje Najsvetejšega "v ječi", molitve za Cerkev in duhovnike.

1. aprila, VELIKI PETEK - Ob treh popoldne bo opravilo velikega petka s petjem pasijona (mešani zbor), češčenje sv. križa in sveto obhajilo. - Zvečer ob sedmih sveti križev pot s petjem.

2. aprila, VELIKA SOBOTA - Ob 2 in 5 uri popoldne bo blagoslov velikonočnih jedil. Obakrat bo tudi kratko češčenje Najsvetejšega v božjem grobu. - Ob sedmih zvečer blagoslov ognja, velikonočne sveče, nato hvalnica Luči - Vstalemu, branja, blagoslov krstne vode, obnovitev krstnih obljub, sveta maša velikonočne vigilijske. Blagoslov velikonočnih jedil.

3. aprila, VELIKONOČNA NEDELJA - Ob osmih zjutraj slovesno Vstajenje, procesija, zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim in sveta maša s petjem mešanega zbora. Blagoslov velikonočnih jedil. - Ob deseti uri dopoldne sveta maša z ljudskim petjem.

4. aprila, VEL. PONEDELJEK - Sveta maša ob 9.30 dopoldne in ob 6 uri zvečer. Obakrat ljudsko petje velikonočnih pesmi.

FIGTREE - WOLLONGONG:

27. marca, Cvetna nedelja - Ob petih popoldne blagoslov zelenja, procesija v cerkev in sveta maša z dramatisiranim branjem pasijona.

30. marca, sreda velikega tedna - Ob sedmi uri zvečer sveti križev pot in sveta maša.

1. aprila, veliki petek - Ob sedmi uri zvečer opravilo velikega petka s pasijonom, češčenjem svetega križa in svetim obhajilom.

3. aprila, VELIKA NOČ - Ob 11.30 dopoldne slovesno Vstajenje, procesija, zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim, sveta maša.

CANBERRA:

3. aprila, VELIKA NOČ - Ob sedmi uri zvečer slovesno Vstajenje, procesija in praznična sveta maša.

17. aprila, 3.vel.nedelja - Redna mesečna sveta maša ob sedmih zvečer.

15. maja, 7.vel.nedelja, Vnebohod - Redna mesečna sveta maša ob sedmih zvečer.

NEWCASTLE:

10. aprila, 2.vel.nedelja (bela) - Praznična sveta maša ob šesti uri zvečer.

SURFERS PARADISE:

9. aprila, bela sobota - Ob 7.30 zvečer praznična sveta maša.

BRISBANE:

10. aprila, bela nedelja - Ob 11.30 dopoldne slovesna sveta maša.

BOŽJI GROB pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu bomo imeli od velikega petka do vigilnega bogoslužja na veliko soboto zvečer. Začetek češčenja pri božjem grobu bo ob štirih popoldne, takoj po končanih obredih velikega petka. Pri vходу v cerkev bo že na cvetno nedeljo na razpolago seznam, na katerega napišete svoje ime in čas molitve vaše družine pri božjem grobu. Ni primerno, da ni nikogar, ko je izpostavljeno v češčenje sveto Rešnje Telo.

VELIKONOČNA SPOVED je nenadomestljiva za krščansko praznovanje velike noči. Prilika bo vedno pol ure pred mašami, ob nedeljah pa celo uro pred mašo. Ker bo takrat med nami že tudi pater Tomaž, boste imeli še več prilike za sveto spoved. Nihče ne bo mogel reči, da ni prišel na vrsto.

V angleščini lahko opravite spoved v cerkvi sv. Patrika, vogal Grosvenor in Harrington Sts., Sydney, in sicer v ponedeljek, torek in četrtek od

10 do 12 ure dopoldne, ali od 12.30 do 1 popoldne, ali od 5 do 6 ure zvečer. Ob sredah in petkih od 7.30 do 8 ure zjutraj in od 10 dopoldne do 6 ure zvečer. Ob sobotah pa od 7.30 do 8.30 zjutraj, od 10.30 do 1.30 ter od 5 do 6 ure zvečer. Ob nedeljah je spovedovanje ob 7 ure zjutraj do 1 popoldne, od 3 do 7 ure zvečer in od 8 do 9 zvečer.

P. TOMAŽ MENART, naš novi predstojnik, bo najbrž že med nami, ko boste brali te vrstice. Proces vize se je res precej zavlekel, a končno ga bomo le pričakali. Kličemo mu dobrodošlico in mu želimo, da bi se hitro znašel v novih okoliščinah, pri drugačnem načinu dela kot ga je bil vajen doma. Zato mu bodimo vsi brez izjeme res v oporo zlasti v obdobju vživljanja. Hvaležni smo mu, da je pripravljen skrbeti za dušnopastirstvo med rojaki v izseljenstvu in za vse ostalo, združeno s tem delom. Želimo mu obilico božjega blagoslova in številnih uspehov.

DIVJI LOVEC je naslov igre, ki jo je spisal Franc Saleški Finžgar in jo bodo naši igralci postavili na oder v soboto 23. aprila zvečer in v nedeljo 24. aprila po maši. Igra je zahtevna ne le po velikem številu nastopajočih, ampak tudi po odrskih scenah, številnih kulisah. Igralci ter pomočniki so vložili mnogo časa, truda in osebnih žrtev v priprave. Zato res zaslužijo, da bo dvorana obkrajat polno zasedena. Zgodba sama je domača in zanimiva ter vas bo pritegnila. Pridite, ne bo vam žal! Naj vsaj en večer televizija počiva! V nedeljo pa pridite k slovenski maši, nato pa zavijte v dvorano k predstavi!

"PROJECT COMPASSION" šparovčke je treba vrniti čimprej po veliki noči, da odpošljemo zbrane darove od pritrgovanja v postnem času na pristojno mesto. Prav je, da pomagamo bratom in sestram, ki brez najosnovnejših življenjskih sredstev trpijo pomanjkanje. Bog povrni vsem, ki ste med postom pridno polnili šparovček ter se pri tem vadili v krščanskem pritrgovanju. S tem urimo svojo voljo, da more zmagovati v boju proti slabim nagnjenjem. Kakor se mora športnik marsičemu odreči, če hoče biti uspešen pri tekmovanju, tako tudi kristjan ne more biti brez zatajevanja in odrekanja.

POKOJNI - Dne 24. februarja je v Prince Alfred bolnišnici umrl ANTON LEČNIK, ki je bil rojen 20. januarja 1911 v Borovljah na Koroškem. Leta 1952 se je v Celju poročil s Hildo Poženel. Živel je v sydneyskem okraju Surry Hills in bil po poklicu urar. Dne 9. februarja se je peljal s kolesom v

mesto in ga je na cesti zadel avto. Prejel je poškodbe, ki jim je končno podlegel. Molitve za pokojnika so bile opravljene dne 2. marca v Pogrebem zavodu Funerals of Distinction, sledila je upepelitev v Pinegrove krematoriju. Pepel bo poslan v Celje, kjer ima pokojni še živečo hčerko Marijo Mašo Lečnik-Zupančič, ki je bila pri očetu na obisku komaj par tednov pred njegovo nesrečo.

V petek 25. februarja je v Westmead bolnišnici umrl FRANK TONI, rojen v vasi Vojsko pod Šmarno goro 9. oktobra 1938 v družini Janeza in Marije r. Kralj. Frank je prišel v Avstralijo leta 1969. Leta 1972 se je poročil z Zlato Goldi Hranitelj, po rodu iz Zagreba. Po poklicu je bil pokojnik soboslikar in pleskar. Z družino je živel v Old Toongabbie. V bolezni je pred smrtjo pri polni zavesti prejel sveto popotnico in sveto maziljenje ter pripravljen odšel s tega sveta. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v sredo 2. marca, sledila ji je upepelitev v Castlebrook krematoriju. Pokojnik zapušča ženo Zlato, sinove Rogerja (21 let), Glenna (16 let) in Roberta Černjak (25 let), v domovini pa

Božji grob v sydneyski slovenski cerkvi

še številne sestre in brate, saj je bil eden od enajstih otrok v družini. Brat Alojz in sestra Francka sta prispela iz domovine k njegovi bolniški postelji in našla brata Franka z močmi že zelo pri kraju, saj je kmalu nato dočrpel.

Isti dan, 25. februarja, je umrl tudi IVAN OSTROŠKO, ki je živel z družino v North Narrabeen. Roje je bil 1. marca 1930 v Pobrežju pri Ptuju - Sv. Vid. Poročen je bil s Štefanijo Šimenko, doma iz istega kraja. Poleg nje zapušča tudi sina Slavka ter hčerko Ireno por. Gleeson, v Newcastleu brata Venclja, v Avstriji brata Edija, ena sestra pa je že med pokojnimi. Pogrebna maša je bila v Narrabeenu dne 3. marca. Sledila je upepelitev.

V nedeljo 27. februarja je v Concord bolnišnici umrla BERTA DAVIDGE r. Javornik, rojena 3. novembra 1911 v Ljubljani. Po poklicu je bila bolniška sestra. Ko je bila službeno v Italiji, je srečala Walterja Davidgeja, po rodu iz Nove Zelandije in zdaj že več let med pokojnimi. Zapušča hčerko Margaret Frances por. Fidler, doma pa še več sorodnikov. - Pogrebne molitve so bile opravljene 2. marca v Northern Suburbs krematoriju.

V torek 8. marca je v Prince Alfred bolnišnici umrla HELENA SIMČIČ r. Simčič. Je iz vasi Gonjače v Goriških Brdih, kjer je bila rojena kot hči Jožeta in Antonije dne 7. avgusta 1930. Mož Jože, po rodu iz Vrhovelj (Šmartno v Brdih) je prišel v Avstralijo leta 1959 in bil med drugim zaposlen v Coombi pri gradnji hidrocentrale. Helena se je z njim poročila leta 1962 v Vrhovljah po zastopniku ter še isto leto prišla k njemu v Avstralijo. Rodila sta se jima hči Mary, 30 let, in sin John, 28 let. Pokojnica je bila bolna tri leta. Prestala je operacijo, nakar se ji je izboljšalo. Vendar se je bolezen znova oglasila. Pred smrtjo je prejela svete zakramente ter je tako vdana v božjo voljo odšla s tega sveta. Poleg moža in otrok zapušča še brata Rudija, v domovini pa še brata Pepija ter sestri Marjeto in Hermino, sestra Gizela pa je pred leti umrla. Pogrebna maša je bila opravljena v naši cerkvi 14. marca ob somaševanju krajevnega župnika Fr. Delanceya, grob pa je dobila pokojnica na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu.

Vsem sorodnikom omenjenih pokojnih rojakov naše iskreno sožalje. Dragih preminulih pa ne pozabimo, ampak se jih spominjajmo v molitvi. Prava ljubezen mora iti še preko groba, da ne bo veljalo tudi za nas: Izpred oči - iz srca!

KRSTI - Mark Prinčič, Castle Hill, NSW. Oče

Edvard, mati Tanja r. Vidic. Botra sta bila Silvio in Irena Siracusa. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 20. februarja 1994.

Natalie Kristina Brala, Prairiewood, NSW. Oče Peter, mati Marija r. Rodriguez. Botrovala sta Milenko in Linda Hropič. - Mary Immaculate Church, Bossley Park, 20. februarja 1994.

Crystal Ida Carmen Fabiano, Calney Heights, NSW. Oče Dominik, mati Katarina r. Kustec. Botra sta bila Tony Fabiano in Veronika Kosedar. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 26. februarja 1994.

Samantha Ann Stikovič, Liverpool, NSW. Oče John, mati Kim Annette r. Lee. Botra sta bila Edvard Uljan in Lea Thomas. - Sv. Rafael, Merrylands, 6. marca 1994.

Malčkom, staršem in botrom naše čestitke. "Pustite otročičem, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, takih je namreč nebeško kraljestvo" (Mr 19,14).

PIRHOVANJE bo v naši dvorani tudi letos na velikonočni ponedeljek, 4. aprila, s pričetkom ob sedmih zvečer. Eno uro prej, ob šestih, bo v cerkvi sveta maša, saj po naši stari navadi praznujemo tudi velikonočni ponedeljek.

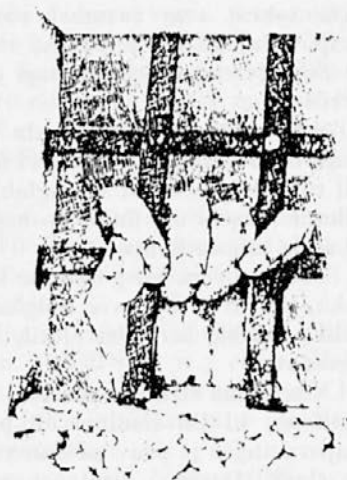
Za zabavo nam bo igral v dvorani ansambel "Veseli Gorenjci" s pevko Olgo. Priporočamo se za rezervacije - prosim, najkasneje do opoldne na dan prireditve, cerkveni telefon 637-7147, ali pa sestrski 682-5478. Na sporedu je tudi zrebanje nagrajencev za pet praktičnih nagrad (glavna je Casette in CD player znamke "Deitron") Vsi lepo vabljeni in dobrodošli!

Naj za konec omenim, da je DOBRODELNI PIKNIK za olepšanje našega pokopališča lepo uspel in se vsem zahvaljujemo za sodelovanje, tako prvi delovni skupini, kakor vsem udeležencem.

P. VALERIJAN

MOJE GELIGE

BREVIR

POMOČNIK Štef mi je pred božičem izkazal posebno milost. Prinesel mi je brevir. Isti brevir, ki mi je bil odvzet pri aretaciji. Še sedaj mi je uganka, kaj ga je omehčalo. Priznati moram, da sem zahrepenel po brevirju bolj kot kdaj prej. Čutil sem, da je advent. Spomnil sem se, da je sedma obletnica posvečenja. Bližala se je božična devetdnevnica. Dolgčas mi je bilo. Vse to je vplivalo, da sem 10. decembra zapisal nekaj verzov, ki so mi privreli iz srca. Čutil sem se osamljenega, zato sem verzom dal naslov "Brez prijatelja". Pozneje sem jih prepisal v brevir.

Brez prijatelja

1. Imel sem dragocen zaklad.
Prijatelj me je spremljal vdano,
povsod zvesto je hodil z mano.
Ob zori, ko sem se prebudil,
oporo in pomoč je nudil.
Razumu je z resnico svetil,
ljubezen božjo v srcu netil.
Prijatelja imel sem rad.

3. Iskreno v srcu se kesam,
da nisem knjige znal ceniti,
prijatelja dovolj ljubiti.
Ze leto dni ječim in prosim,

2. Prijatelj moj je bil brevir.
Ta božja knjiga dragocena,
duhovniku pomoč iskrena,
duševno bolnim močna hrana,
bila je meni božja mana.
Vsebina nje in nje oblika
bila je zame kakor slika,
katero nosi zlat okvir.

gorečo željo v srcu nosim:
Naj zopet moj prijatelj pride
in novo sonce naj mi vzide.
Pozabil bom, da bil sem sam.

Zraven sem pripomnil: Zapisal dne 10. decembra 1949 v celici 134. Prav tako sem glede brevirja zabeležil: Brevir mi je bil odvzet dne 30. dec. 1948 ob priliki aretacije. Vrnili so mi ga šele 20. dec. 1949.

Prošnja in želja, ki sem jo izrazil v verzih, je bila uslišana. Po dolgih mesecih sem prišel do prve knjige. Kdor ni sam poskusil, ne more razumeti, kaj čuti izobraženec, če mesece in mesece ne vidi tiskane besede. To je nepopisna lakota in žeja po knjigah.

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU TISKOVNEMU SKLADU ZA NAŠE "MISLI":

\$470.— Druž. Peter Rant; \$40.— Marija dr. Lambrineas; \$30.— Miro Krševan, Helena Žitko; \$20.— Ivana Ponikvar, Paul Letnar, Rozina Tkalčević, Pavla Udovič; \$15.— Stanislav Ogrizek, Ivan Bratina, Ivan Truden; \$12.— Barbara Marinčič; \$10.— Peter Lenarčič, Ignac Kalister, Viktor Matičič, Ivan Mohar, Marija Volčič, Ivan Cetin, Franc Murko, Walter Jelenič, Karolina Čargo, Jožef Ujčič, Herman Muster, Marko Zitterschlager, Francka Butinar, Jože Košorok, Štefi Valentan, Stan Verne, Jože Lapuh, Katarina Hvalica, Ana Lešnjak, Bernard Zidar, Rudi Jaksetič, John Erpič, Mila Vadnjal, Roža Franco, Franc Vravnik, Emil Pantner, Jože Kastelic, Majda Skubla, Dušan Jenko, Henrik Šajn, Milan Prešeren, Jože Malnarič, Jože Kocjančič, Majda Krevatin, Daniela Slavez, Janez Ritoc, Lojze Furlan, Anka Brgoč, Ana Dominko, Ivan Žele, Ivan Jenko; \$6.— Franc Mahnič; \$5.— Rudi Žele, Leopold Urbančič, Janez Vidovič, Štefani Bajsič, Štefanija Rijavec, Anna Dranginis, Jana Čeh, Jože Marinč, Anamarija Ček, Stanislav Bele, Jurij Bogdan, Dušan Novak, Marica Ozvatič, Kristina Sango, Kristina Vajda, Zora Pace, Leopold Matelič, Pavla Čuk, Jože Žele, Kristina Hrast, Janez Janž, Drago Grlj, Štefan Baligač, Frank Šabec; \$4.— Janez Jernejčič; \$3.— Ana Brand; \$2.— Libero Babič, Emilija Ferluga, Jože Rakar, Stanko Fatur, Marija Grum.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:
\$200.— D.T.

ZA MATER TEREZIO
IN NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— Mila Vadnjal (namesto cvetja
na grob Andreju Udoviču), Anica
Klekar; \$25.— Anna Dranginis;
\$20.— Družina Tušek (namesto
cvetja na grob Andreju Udoviču).

ZA NOVO CERKEV
MARIBOR — POBREŽJE:

\$500.— L. & M. Martin.

ZA CERKEV SV. EME
BLIZU PODČETRKA:

\$400.— Ema Kowalski.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Vintgar

Šele takrat sem razumel ruskega pisatelja Dostojevskega, ki pripoveduje, kako je požiral strani neke revije, ko so ga izpustili iz Sibirije. Na neki postaji je bral in bral, dokler ni zgorela sveča.

Sam sebi nisem verjel, da imam zopet brevir v rokah. Upa sem, da bo ostal delj časa pri meni. V dneh pred procesom nisem bil razporejen, da bi se poglobljal vanj. Takrat so mi ga dali kot mamilo, da bi me duhovno uspaval po dolgih nočnih zaslišanjih, ki so se bližala koncu.

Zdaj pa sem bil gospodar svojega časa. Dan sem si razdelil tako, da mi ni bilo več dolgčas. Tudi na smrtno obsodbo nisem veliko mislil, ker sem slutil, da sem pomiloščen, a mi nočejo povedati.

Nenadoma se mi je zazdelo, da so se vse moje prošnje prelile v antifone, ki jih molimo ali pojemo zadnje dni pred božičem. Najizrazitejša je prav na dan vrnitve brevirja, dne 20. decembra: O clavis David... veni, et educ vinctum de domo carceris, sedentem in tenebris at umbra mortis. O, ključ Davidov, pridi in reši iz ječe jetnika, ki sedi v temi in smrtni senci. Morda ne bom nikdar več ponavljal te antifone tako iskreno in doživeto kot takrat. Tudi ostale so prihajale iz srca in sem bolj kot kdaj razumel, kaj pomeni hrepenenje po Odrešeniku: O, Emanuel, pridi in reši nas, Gospod, naš Bog!

Vse to hrepenenje in vsa ta čustva sem začel izlivati na papir in sem pisal verze. Nimajo umetniške vrednosti. Vem pa, da so nastali iz notranje potrebe in stiske. Dodal jih bom na koncu spominov.

PRVI BOŽIČ V ZAPORU

VERI sem telefoniral, da so mi prinesli brevir. Razložil sem ji, kaj je to. S prijateljico sta bili veseli, da sem prišel do knjige. Teško jima je bilo, ker sem bil še vedno brez paketa. Radi bi mi pomagali, a nista vedeli, kako.

Čim bolj se je bližal božič, tem pogosteje smo se pogovarjali o njem. O jaslicah, o božičnem drevescu, skratka o vsem tem, kar smo nekoč doživljali in je sedaj odvzeto. Povedal sem jima, da imam na prvi strani brevirja naslikane jaslice. Čeprav nas loči stena, si bomo blizu in bomo pri teh skromnih jaslicah praznovali božič. Dan pred božičem mi je Vera telefonirala, s trkanjem na steno seveda. Z dvema udarcema sem dal znamenje, da poslušam. Potrpežljivo je stresala črke na steno.

"Dve svečki imava."

"Odkod?" sem trkal.

"UNRA-škatile so povoščene. Nastrgale sva vosek in naredile svečki. Ena je za naju, ena zate. Na sveti večer ju prižgemo."

"Kako?"

"Kadim. Imam vžigalice."

Jetnik je vedno iznajdljiv. Iz nič naredi umetnino. Z najmanjšo uslugo osreči sotrpina.

Popoldne je kmalu minilo. Zmračilo se je. Dolgo niso prižgali luči po celicah, tako da smo ostali v temi. Zgodnja tema pozimi je bila najbolj prikladna za pogovore na steni. Pazniki so bili zaposleni s pripravami na večerjo, zato smo se čutili varne.

Po večerji sem se sprehajal po celici in koval verze. S spominom sem poromal v otroška leta, ko smo postavljali jaslice in prižigali svečke. Nato smo zlezli na peč in vsi zamaknjeni strmeli v raznobarne svečke. Videl sem sivo odejo, na kateri smo sedeli s prekrizanimi nogami. Oče je stopil v sobo, nam ponudil skodelico blagoslovljene vode, da smo se pokrižali, in je s smrekovo vejico začel kropiti po hiši...

Zazvonilo je. Postelje po celicah so zaropotale in me prebudile iz otroških sanj in spominov. Ustavil sem se pri slamnjači. Nehote mi je misel splavala v Betlehem. Tudi tam je bila slama. Jasli in slama. Letos bo moj prvi božič na slami.

Počasi sem snel železno posteljo, porahljal slamo na sredini slamnjače in se zleknil kar oblečen. Pokril sem se z edino odejo, ki sem jo imel. Še ta je bila tanka. Nekaj časa sem mežikal v luč in čakal, da jo bo paznik ugasnil. Linica je zaškrtala, v njej se je pokazalo paznikovo oko in luč je ugasnila.

Objela me je tema. Sredi te teme pa sem čutil svetlobo svete noči. Predal sem se čustvom. Spomnil sem se vseh, ki so Kristusa spodili in odslovili iz svojih stanovanj kakor nekdaj v Betlehemu. Jaz bi ga rad sprejel v svojo celico. Poleg sebe bi mu postlal, odstopil bi mu slamo in sam legel na tla. V njegovi družbi bi mi bilo laže. Križ bi skupaj nosila.

S spominom sem poromal na Livek. Pred letom dni sem bil še v cerkvi in dokončaval jaslice. Takrat nisem niti slutil, da jih delam zadnjikrat. Vse mi je bilo živo pred očmi. Ovčke, pastirčki, s peskom posejane poti, ki so vodile do hlevčka.

Na steni je potrkalo. Odgovoril sem.

"Spiš?" je trkala Vera.

"Ne!" sem odgovoril.

"Pazi!"

"Da!"

"Prosim, blagoslovi svečke! Nato jih bova prižgale."

Po enem letu sem dvignil roko in skozi steno blagoslovil svečki. Roka se mi je tresla. Zdelo se mi je, da nisem vreden.

"Si?"

"Sem!"

Trenutek odmora.

"Gorita," je trkala Vera.

Zaprl sem oči in zdelo se mi je, da vidim plapolanje plamenčkov teh dveh preprostih svečk, ki so ju naredile roke

VELIKA NOČ

Velika noč!
Iz duše svet spomin
kot lotos bel
iz jezerskih globin
prihaja.

Nad božji grob
prisije jasen svit:
Velika noč!
Iz groba Bog častit
nam vstaja.

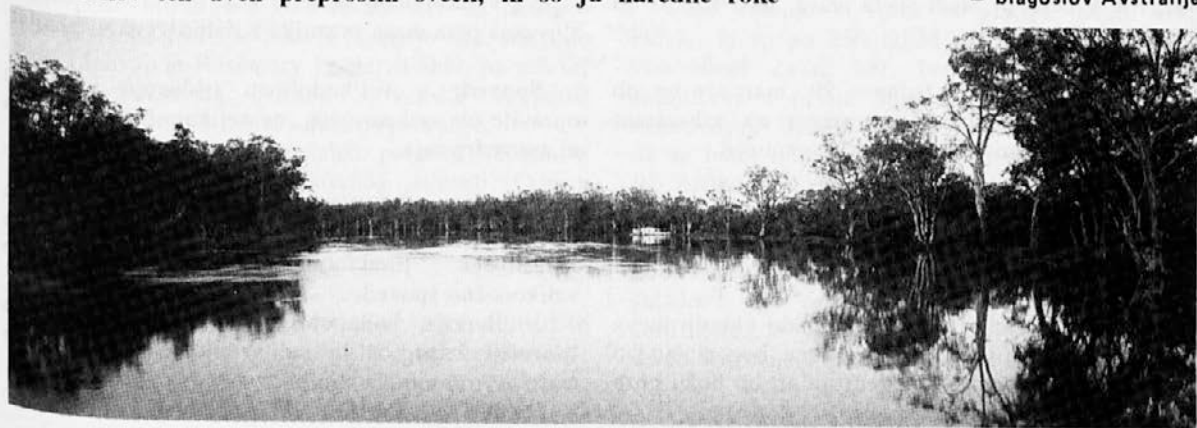
Zapel je zvon.
Bandero pod nebó
in baldahin —
vetrovi spev nesó
v poljano.

Naš pot po njej:
skoz rajski vrt sprehod
in blaženstvo
rosi na ves sprevod
svečano.

Silvin
Sardenko

K sliki: Reka Murray
— blagoslov Avstralije

Stara velikonočna

Zveličar gre iz groba
glej, hrib se potrese,
se zemlja odpre —
aleluja, aleluja!

Angel Gospodov
iz nebes prileti,
kamen od groba
na stran odvali —
aleluja, aleluja!

Narodna

jetnic.

"Uho na steno!" je sledil ukaz.

Ubogal sem. Uho sem pritisnil na steno.

"Sveta noč, blažena noč..." sta peli jetnici v duetu. Srce mi je začelo hitreje utripati. Kolikokrat sem že slišal to pesem! Kolikokrat sem jo učil! Tudi na harmoniju sem jo med prvimi zaigral. Vedno mi je nekaj novega povedala. Med temi stenami pa je dobila še posebno melodijo in čarobno moč. Morda nisem bil nikdar tako blizu betlehemske votline kot v tej božični noči.

"Si slišal?" je vprašala Vera.

"Da. Lepo je bilo. Voščim vama, da bi kmalu praznovali božič doma."

"Hvala. Enako midve. Lahko noč!"

Sledilo je še hitro trkanje z vsemi pestmi. To je bil vedno naš prvi in zadnji signal.

Dolgo nisem mogel zaspati. Iz frančiškanske cerkve sem slišal uro, ki je bila polnoč.

"Tisoči in milijoni se zdaj zbirajo k polnočnici po vsem svetu," sem premišljeval, "moja polnočnica pa bo preprosta, kot je bila tista prva na betlehemskih poljanah."
(/Dalje prih./)

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 — Fax (08) 346 3487

VELIKONOČNI SPORED našega verskega središča:

Dne 27. marca - na **cvetno nedeljo** - bo pred sveto mašo blagoslov oljčnih vejic in zelenja, nato sprevod v cerkev. Sledi sveta maša, med katero bo branje pasijona.

Na **torek** velikega tedna - 29. marca - bo ob sedmi uri zvečer skupna priprava na zakrament sprave in priložnost za velikonočno spoved.

Na **veliki četrtek** - 31. marca - zvečer ob sedmih sveta maša v spomin na zadnjo večerjo. Po maši zasebna molitev pred "ječo".

Na **veliki petek** - 1. aprila - bodo obredi dneva ob tretji uri popoldne. Po končanem bogoslužju bo molitev rožnega venca s petjem, odprt bo božji grob in priložnost bo za sveto spoved.

Na **veliko soboto** - 2. aprila - zjutraj ob devetih križev pot, nato izpostavitve Najsvetejšega v božjem grobu in molitve. Vsako uro naj bi prišla druga družina in z molitvijo počastila Jezusa v grobu. Zlasti to leto, ko je **mednarodno leto družine**, vabim starše in ostale člane družin, da se udeležijo čiščenja ter prosijo Boga za blagoslov in varstvo svojih družin, zlasti svojih otrok.

Popoldne ob treh blagoslov velikonočnih jedil.

Zvečer ob sedmi uri obredi velike sobote: blagoslov novega ognja in velikonočne sveče, branje iz svetega pisma, obnovitev krstnih obljub, nato vigilna maša. Po maši Vstajenje s procesijo okoli cerkve. (V slučaju dežja ne bo procesije.) Po končani vstajenski procesiji blagoslov velikonočnih jedil.

Na **velikonočno nedeljo** - 3. aprila - ob desetih slovesna peta maša praznika Kristusovega vstajanja.

Spoved: v velikonočnem tridnevju jo lahko opravite ob vsakem času, na velikonočni praznik pa ni spovedovanja.

Rojake v **Milduri** bom obiskal na **cvetno nedeljo**. Maša bo zvečer v farni cerkvi Srca Jezusovega. Pred mašo bo priložnost za velikonočno spoved.

V **Berriju** bom obiskal rojake, če mi bodo sporočili željo, da bi radi velikonočno slovensko mašo.

Rojake v **Perthu, W.A.**, bom obiskal po

praznikih. Slovensko bogoslužje bomo imeli na prvo in drugo nedeljo po veliki noči. V času obiska bom en dan obiskal grobove pokojnih rojakov. Tudi bom maševal na domovih tistih ostarelih ali bolnih Slovencev, ki ne morejo v cerkev. Prosim, dogovorite se s cerkvenim odborom, ki me bo ob prihodu obvestil, kdo želi obisk in mašo na domu.

Dne 5. marca sta si pred našim oltarjem obljubila zakonsko zvestobo **Branko Pahor** in **Nancy Ann Robinson**. Branko začasno živi in dela kot arhitekt v Hong Kongu, kjer je srečal svojo nevesto, po rodu iz Kalifornije (ZDA) in prav tako tam začasno zaposlena. Naša skupnost je ponosna na Branka, ki je za poroko izbral našo slovensko cerkev in s tem pokazal, da spoštuje svojo slovensko pripadnost in skupnost, v kateri je doraščal. Zgled vsem našim dekletom in fantom, ki za poroko izbirajo cerkve z barvnimi okni...

Brankovi starši so veliko naredili za našo skupnost in tudi našo cerkev, Branko pa je bil tudi vedno pripravljen pomagati.

Draga poročenca Nancy in Branko, naj vaju na skupni življenjski poti spremlja božji blagoslov, medsebojno razumevanje in iskrena ljubezen. Mi vsi se vaju bomo radi spominjali v molitvi. Naše iskrene čestitke!

Dne 6. marca popoldne je bila v adelaidske Emigrantskem muzeju (Migration Museum) odprta **Slovenska razstava - Slovenian Cultural Exhibition**, prva slovenska razstava te vrste za širšo avstralsko javnost.

Poleg gostov avstralskih oblasti in iz domovine je bil častni gost pri otvoritveni slovesnosti tudi adelaidski nadškof Leonard Faulkner, ki je blagoslovil spominsko ploščo.

Razstava predstavlja razne dokumente o prihodu prvih Slovencev v Avstralijo, pokaže življenje naše skupnosti v Južni Avstraliji in se dotakne seveda tudi zgodovine Slovenije. Glavno skrb za razstavo je imel Tomo Les s sodelavci Patricijo Les, Martino Rant Lipovac in Rosemary Poklar. Lahko pa rečem, da je sodelovala celotna slovenska skupnost Adelaide in drugih koncev Južne Avstralije.

Na to razstavo smo vsi lahko ponosni, saj smo z njo približali Slovenijo avstralski javnosti. Odprta bo tri mesece. Rojaki, ki pridete v tem času na obisk v Adelaido, ne pozabite si jo ogledati!

+ + +

Vsem rojakom širne Avstralije želim milosti in božjega blagoslova polne velikonočne praznike. Vstali Kristus naj Vas napolni s svojim mirom!

P. JANEZ

Nakup delnic Krekove banke — gotova naložba

KREKOVA BANKA je bila ustanovljena od strani Cerkve v Sloveniji 16. oktobra 1992 in je 19. februarja 1993 začela s poslovanjem. Banka je nastajala kot vseslovenska banka - za Slovence doma, v zamejstvu in v izseljenstvu. Želeli smo, da bi vsak Slovenec občutil, da je to naša banka, banka, ki ji lahko zaupamo in ima čisto preteklost.

Za korektno poslovanje v banki skrbi tudi upravni odbor, katerega člani so duhovniki ter mag. Stefan Lesjak, finančni direktor Mohorjeve družbe v Celovcu. Banka ima za enkrat poslovalnice v Mariboru, Ljubljani in Zrečah, v pripravi pa je še odprtje poslovalnic v Novem mestu, Novi Gorici, Kopru, Celju, Kranju...

Hvala Bogu, Krekova banka je v tem kratkem času poslovanja izpolnila prva pričakovanja. Bilančna vsota je hitro narasla, da tako banka že spada med srednje slovenske banke. Ljudje ji izredno zaupajo in želijo, da bi se čimprej približala vsakemu Slovencu.

Delnice iz prve serije - so v vrednosti deset milijonov nemških mark - rastejo stabilno in varno. V odnosu do nemške marke in dolarja so ohranile realno vrednost z dodatnim dobičkom. V februarju 1993 so bile delnice po 200 DEM (124 USAdol.), sedaj so pa narasle že na 250 DEM (145 USAdol.).

Rast in razvoj te naše Krekove banke sta odvisna od rasti osnovnega kapitala. Če hočemo ostati samostojna vseslovenska banka z vsemi posli, moramo v tem letu dvigniti osnovni kapital na vrednost 60 milijonov nemških mark. Hkrati želimo tudi, da bi banka ostala v rokah ustanovitelja, to je Cerkve.

Zato vabimo k vpisu in plačilu delnic druge izdaje, ki so po 250 DEM (145 USAdol.). Žal ni več dosti časa, ker bo druga izdaja delnic zaključena s prvim aprilom. Vsakemu, ki je za nakup druge izdaje delnic zainteresiran, svetujem, da se takoj obrne po telefonu na častnega konzula RS Alfreda Brežnika v Sydney - (02)314 5116 - za dodatne podrobnejše informacije.

Zadnja novost pri Krekovi banki je ustanavljanje Krekove družbe za upravljanje investicijskih skladov. Ta družba bo zamenjavala lastninske certifikate, ki jih dobijo državljani Slovenije kot delež družbenega premoženja, za delnice.

(Po članku Mirka Krašovca, predsednika Upravnega odbora)

Z VSEH VETROV

PREŠERNOV DAN so praznovali kljub težkim okoliščinam celo v Sarajevu. Tamkajšnje kulturno društvo Slovencev Ivan Cankar se je hotelo srečati na sam datum kulturnega praznika, 8. februarja, ki pa je bil obenem tudi desetletnica začetka zimske olimpijade v Sarajevu. A prav ta dan je bilo mesto zopet obstreljevano ter je bilo nemogoče in prenevarno pripraviti kakršnokoli skupinsko prireditev. Zato pa so se zbrali dva dni kasneje k preprosti pa vseeno pomembni proslavi. Glavna točka je bil recital, spremljan na klavir. Nastopili so Zoran Bečić in Simona ter Branko Ličen.

O CELIBATU, neporočenosti katoliških duhovnikov, je danes toliko povedanega in pisanega, obenem pa je o tem toliko krivičnih posploševanj in predsodkov, da je že naravnost smešno in žalostno obenem. Na vse to je lepo odgovoril avstrijski kardinal Franz Konig, ki nima duhovniškega celibata za preživeto obliko življenja. To je izrazil z besedami: "Kot duhovnik sicer nimam družine, vendar takšno življenje lahko živim ravno zaradi tega, ker nimam družine." Duhovnik res nima časa, da bi se posvetil le eni ženi in lastni družini, ker ve, da bi s tem nujno pozabljal in zanemarjal vse druge ljudi. Gotovo pri slehernem neporočenem, tudi neduhovniku, nastopijo lahko obdobja, ko se pojavijo težave. A zlasti duhovnik, če je ves predan svojemu poklicu in visoki nalogi, jih z božjo pomočjo lahko premaga.

V RIMU so iz cerkve Aracoeli ukradli pri vernikih zelo priljubljen kip božjega Deteta. Tatove so najbrž premamile dragocenosti, katere so verniki v zahvalo za uslišane prošnje pbdarili ter so krasile Jezuščkovo obleko. Kip izvira iz 16. stoletja in je po izročilu izrezljan iz lesa oljke vrta Getsemani pri Jeruzalemu, kjer je Jezus potil krvavi pot. Veliko zaupanje do njega so imeli zlasti bolniki in pa otroci. Ta Jezušček je dobil sleherni dan pošto iz vseh koncev sveta.

O SMRTNI NESREČI odlične avstrijske športnice **Ulrike Maier**, ki jo je doletela pri smučanju, so pisali svetovni časopisi. Pokopali so jo v rojstnem kraju Raurisu. Pogrebne obrede je opravil domači župnik, salzburškega nadškofa

Elderja je zastopal prelat Simon Dietmann, navzoč pa je bil tudi duhovni vodja avstrijskih športnikov in olimpijcev dr. Bernhard Maier.

O ČLOVEKOVIH PRAVICAH je izdalo redno letno poročilo ameriško zunanje ministrstvo. Poroča o 193 državah, med njimi tudi o Sloveniji. Tam je o slovenskih medijih zapisano, da "svojo svobodo izkoriščajo previdno, vloga komunistov v javnem življenju je še vedno vprašljivo pomembna... Nekateri novinarji, ki jih je podpiral prejšnji režim, so še naprej zvesti svojim pokroviteljem iz komunistične preteklosti, od katerih imajo nekateri še vedno vplivne funkcije."

Besede poročila za mlado Slovenijo niso najboljše priznanje. Do uresničitve prave demokracije, ki je temelj človekovih pravic, bo še dolga pot...

RUSIJA se vrača k veri, katere so bili v desetletjih komunizma mnogi oropani, drugi pa so jo v strahu skrivali. Po političnih spremembah zadnjega časa je slika drugačna in to prav v vseh starostnih skupinah. Med mladimi od 16 do 24 leta starosti se danes 31% oseb prizna za verne (prej pa le 8%). Med 24 in 34 letom starosti je bilo prej 11% vernih, zdaj jih je 29%. Od 35 do 44 leta priznava vero danes 26%, prej le 9%. Od 45 do 54 leta je priznavanje vere poskočilo od 21% na 33%. Starost od 55 do 64 let je imela prej 26% vernikov, zdaj pa jih ima 31%. Nad 65 let starosti pa je prej verovalo 33% prebivalstva, zdaj pa je merilo zrastlo na 45%.

ZIMSKE OLIMPIJSKE IGRE v norveškem Lillhamerju so minile. Tudi Slovenci so se vrnil v deželo pod Triglavom z lepimi uspehi. Po izjavah novinarjev je bila celotna prireditev odlično organizirana, otvoritev in zaključek pa sta po pestrosti prekašala vse dosedanje. Trije norveški luteranski škofje in številni luteranski teologi so sicer s posebnim pismom protestirali pri Olimpijskem odboru proti "češčenju bogov Zeusa in Apolona" v olimpijskem ritualu. Prošnja k "očetu bogov" Zeusu, naj stopi z božanskega prestola in blagoslovi igre, nasprotuje prvi božji zapovedi. "Olimpijske igre so dobile ideološko usmeritev, ki daje potuho modernim verskim ločinam," pišejo podpisniki.

Sicer pa je bilo tudi z verske strani za tekmovalce in udeležence olimpijade dobro preskrbljeno. Luteranska, katoliška in druge cerkve so še pred začetkom iger ustanovile poseben olimpijski odbor, ki je nudil bogato izbiro maš in bogoslužij božje besede, glasbenih prireditev,

molitvenih srečanj ter pogovornih skupin. Norveška svetopisemska družba pa je ob priliki olimpijade izdala v norveškem in angleškem jeziku Sveto pismo nove zaveze, ki je bilo na voljo udeležencem.

VOJNA v Bosni in Hercegovini je doslej zahtevala že preko 200.000 smrtnih žrtev in vse izgleda, da je še ne bo hitro konec. Ko bi zlasti Amerika takoj spočetka pokazala malo več korajže, bi najbrž do vsega tega sploh ne prišlo. Zdaj je vsa dežela v bojnem ognju, ki ga je skoraj nemogoče ustaviti. Po mnenju beogradskega nadškofa, našega rojaka Franceta Perka, trajne rešitve za BiH ne bo brez "mednarodnega protektorata". Samo če bo mednarodna skupnost uporabila svojo "moč", se bo morda posrečilo, da bodo začele sprte strani iskreno "polagati orožje", da se bodo mogli vračati begunci in izgnanci, vojni zločinci pa bodo morali pred sodišče. Če ne bo kmalu prišlo do tega mednarodnega posega, bo lahko vojna v BiH trajala še pet do deset let.

Nadžkof Perko je tudi prepričan, da delitev te države ne bo prispevala h koncu vojne, ampak ga bo zavlekla.

Gotovo je tudi, da konec vojne ni "velikega pomena" le za BiH in nekdanjo Jugoslavijo, marveč za ves svet, katerega mir ogrožajo številne vojne med malimi narodi.

V **BANJA LUKI** so se srečali katoliški škofje iz Bosne in Hercegovine. Pozvali so domače in evropske politike, naj vendar pomagajo ustaviti vojno v BiH. Takoj je treba preprečiti oviranje dostave pomoči ljudem na ogroženih območjih. Za mir v deželi je potrebna ponovna uveljavitev vseh človekovih in državljanskih pravic in enakopravnost vseh narodov in narodnih manjšin. Vsem izgnancem je treba omogočiti vrnitev v domovino. Cerkev sicer ni dolžna predlagati določnih političnih rešitev za mir, opozarja pa, da je treba spoštovati mednarodno priznane meje.

Škofje so se tudi srečali z banjaluškim pravoslavnim škofom Milutinovičem in muslimanskim muftijem Halilovičem.

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK

PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJI

Vam redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO

Letna naročnina \$ 50.00, polletna \$ 30.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice poslati na naslov: **GLAS SLOVENIJE**,
265 Nicholson Str., Footscray, Victoria 3011

MACEDONSKI NAROD ima, kot imamo mi in ima sleherni narod pod soncem, vso pravico do popolne samostojnosti. Le tako bo ohranil svoje narodno življenje, svojo kulturo, svoj jezik. Samo Bog daj, da bi se kaj ne zapletlo, kot se je v Bosni in Hercegovini. Škoda, da se ob tem tako neokusno in krivično zapleta pri nas v daljni Avstraliji. Avstralski Grki na debelo protestirajo zaradi priznanja Macedonije s strani avstralske vlade. Ni dovolj, da macedonski manjšini v grški državi ne dajo svobodno dihati - zdaj gledajo še preko grške meje in jim je krivo, da bi postala bivša jugoslovanska republika Macedonija samostojna država.

Pri tem so me do skrajnosti razočarali avstralski politiki, ki izrabljajo pereča nasprotja za zbiranje volilnih glasov in nalivajo olje na ogenj. Razočaral me je vodja opozicije John Hewson kot viktorijski premier Jeff Kennett in končno prav tako zvezna vlada s Paulom Keatingom na čelu in zunanjim ministrom Evansom. Uklonili so se grškim protestom in uradno preimenovali bivše jugoslovanske Macedonce v "Slav-Macedonians". A s tem ni bila dosežena prav nobena rešitev. Še večje je nezadovoljstvo med priseljenimi Macedonci, ki so mirni in zgledni avstralski državljanji, žal pa jih je precej manj kot Grkov, zato naj bi samo molčali in prenašali krivice...

Tako opevana avstralska "multikulturalnost" zahteva tudi enake pravice do vseh narodnosti, da je zares vredna svojega imena.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

OBLETNICA Doma počitka m. Romane me je opozorila na fanta, katerega fotografijo objavljam v Galeriji mladih te številke. JOŽE VUČKO se udejstvuje že od začetka našega Doma počitka kot član Upravnega odbora (Committee of Management) in je zelo vester v svojem delu. Od mladega je del naše skupnosti, saj je s starši (oče Alojz je iz Prekmurja, mama Lojzka pa je Notranjka) in bratom Slavkom vsa leta kar redno pri slovenski maši in naših prireditvah.

Jože je do univerze obiskoval katoliško šolo: najprej farno osnovno v Essendonu, nato prav tam katoliški St. Bernard College. Na R.M.I.T. je začel univerzitetni študij in postal industrijski kemist. Že v poklicu je nadaljeval z večerno šolo (Business Science) ter prejel univerzitetno diplomu.

Jože je ohranil, kar so mu nudili dobri starši in mu je dala katoliška šola. Zato je ostal zvest koreninam. Pri nas se je dolga leta udejeval med mladinci, z bratom Slavkom pomagal patrom pri vodstvu počitniške kolonije v Mt. Elizi in bil vseskozi fant na mestu. Ker dobro obvlada slovenščino, je tudi med bralci nedeljskih maš. Večkrat je že predstavljal našo skupnost pred javnostjo in v ponos mu je, da je bil za to izbran tudi pri papeški maši v Melbournu leta 1986 ter je iz rok papeža Janeza Pavla II. prejel sveto obhajilo.

Jože ima že svoj lastni dom, četudi je še sam in še rad priteče k staršem, saj ne živi daleč od njih. Želimo mu najlepšo bodočnost. Za vse delo v naši skupnosti, zlasti pri Domu počitka, pa iskrena zahvala.

KRIST JE VSTAL

LASTOVICA VRH STOLPIČA
IN VODICA KRAJ GOZDIČA,
BELI CVET V ZELENIM TRATI
PA Z NEBA VSI ŽARKI ZLATI
PREBUDILI SRCE MOJE.
MOJE DROBNO SRCE POJE:
KRIST JE VSTAL!
KRIST JE VSTAL!

LASTOVICA VRH STOLPIČA:
KRIST JE VSTAL!
IN VODICA KRAJ GOZDIČA:
KRIST JE VSTAL!
BELI CVET V ZELENIM TRATI:
KRIST JE VSTAL!
PA Z NEBA VSI ŽARKI ZLATI:
KRIST JE VSTAL!

DANILO GORINŠEK

Dragi striček! - Najprej najlepša zahvala, da si objavil mojo sliko v decembrski številki Misli. Sem bila prav presenečena, ko sem se zagledala v Kotičku.

Kot že več - saj se večkrat srečujeva - pomagam v Domu počitka m. Romane v Kew. Povedati moram, da sem zelo vesela, da sem imela priliko naučiti se slovensko. Zdaj vidim, da mi znanje slovenskega jezika zelo pomaga, saj z ostarelimi v Domu lahko govorim po domače.

In kaj delam v Domu? Pomagam kuharici in delim hrano, s starejšimi pa tudi rada malo poklepetam. Delam samo nekaj ur ob sobotah in nedeljah, ker svojega študija na univerzi ne smem zanemariti.

V Domu ne delamo nobene razlike med Slovenci in drugimi narodnostmi. Zase vem, da se od vseh lahko marsikaj naučiš. Zato v Domu delam zelo rada in naj se tu zahvalim drugim, zaposlenim v Domu, ki so me lepo sprejeli, mi pomagali in me vpeljali v delo. - Barbara Brožič, Campbellfield, Victoria.

RAZPORED KONZULARNIH DNI

Veleposlaništvo Republike Slovenije obvešča, da bo imelo naslednje konzularne dneve:

MELBOURNE - v četrtek 28. aprila 1944

Od devete do dvanajste ure dopoldne v verskem središču v Kew (pisarna S.N.S.), od dveh do petih popoldne pa v prostorih Slovenskega društva Melbourne, Eltham.

SYDNEY - v petek 29. aprila 1944

Od devete do dvanajste ure dopoldne v verskem središču, Merrylands, od dveh do petih popoldne pa v prostorih Slovenskega društva Triglav.

GOLD COAST, Qld. - v nedeljo 1. maja 1994

Od dvanajste do tretje ure popoldne v prostorih Slovenskega društva Planinka.

Prosimo, da vsi zainteresirani za obisk konzularnih ur predhodno pokličete naše Veleposlaništvo ter se dogovorimo o točnem času dogovora.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

Vse slovenske državljane ponovno obveščamo o njihovi pravici do certifikatov, ki jih lahko prejmete na podlagi izpolnjene vloge, katero dobite v prostorih slovenskih organizacij.

Sektor za Slovence po svetu v Ministrstvu za zunanje zadeve Slovenije nas je zaprosil, da obvestimo organizacije in Slovence v Avstraliji, da je g. JOHN RUDY KRIŽMAN prevzel dolžnost svetovalca v Sektorju in je zadolžen za stike s slovenskimi organizacijami v Avstraliji.

Misli, marec 1994

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

G. Križman je dipl. ekonomist, ki je živel 29 let v W.A. in živi v Sloveniji od leta 1990 dalje. Med dolžnostmi, ki jih bo opravljal, je kulturno, gospodarsko in drugo sodelovanje s slovensko skupnostjo v Avstraliji.

Naslov, kamor se lahko direktno obrnete na g. Križmana, je: Ministrstvo za zunanje zadeve, Sektor za Slovence po svetu, Gregorčičeva 25
61000 LJUBLJANA, SLOVENIJA

Telefon: 0011 386 61 224 352

Faksimile: 0011 386 61 224 328

ALJAŽ GOSNAR,
odpravnik poslov

HENLEY BEACH, S.A. - Iz Ljubljane sem dobil priloženo potrdilo o prejemu denarja - iztržek od moje pesniške zbirke ZA PEST DROBIŽA. Morda bi bilo prav, da bi ga objavili v Misli ob teh mojih vsticah. Ljudje naj vedo, da je bil denar zares oddan v dobre namene, kot je bilo povedano ob izdaji knjige. Nas je vseh vrst čudakov in zlasti nevernih Tomažev.

Bog Vas živi in vse dobro! - **Ivan Legiša**

Želji rad ustrežem in tu je pismo, poslano iz ljubljanskega Kliničnega centra (Pediatrična klinika) dne 11. novembra 1993 na naslov našega pesnika Ivana Legiša v Adelaidi:

Spoštovani gospod Legiša!

Dne 9. novembra t.l. nas je obiskal gospod Polikarp Brolih (pater provincial, predstojnik slovenskih frančiškanov, ki se je v oktobru 1993 mudil v naših slovenskih središčih v Avstraliji - op.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lasnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

urednika) in nam izročil vaše darilo, to je prelepo zbirko pesmi in ček za 3,042.- avstralskih dolarjev. Ob tej priliki vam potrjujem tudi prejem 1,5 Lit v lanskem letu. Za vašo humano gesto, ki je namenjena boljšemu počutju in zdravljenju bolnih otrok na Pediatrični kliniki v Ljubljani se vam v imenu malih bolnikov in osebja klinike prisrčno zahvaljujemo. S spoštovanjem!

Direktor: prof. dr. Marjan Prodan, dr. med.

WILLIAMSTOWN, VIC. - ZAHVALA naj velja najprej vsem prijateljem in znancem, ki so vsa tri leta in pol obiskovali zdaj pokojnega **ANDREJA UDOVIČ**

po bolnišnicah, da bi ga razvedrili in mu dali poguma. Posebna zahvala p. Niku za obiske na domu. - Zdaj, ob izgubi pokojnika, ljubelega moža Andreja, pa iskrena zahvala p. Tonetu in p. Baziliju za molitve ob krsti, za pogrebno sveto mašo in govor, ki nam je vsem bil v tolažbo. Topla zahvala vsem prijateljem in znancem, ki ste se v lepem številu udeležili molitve rožnega venca, maše zadušnice ter tudi spremili pokojnika na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala tistim, ki so morali napraviti dolgo pot za udeležbo pri pogrebu.

Hvaležna sem vsem za ustne in pismene izreke sožalja, poklone svetih maš za pokoj Andrejeve duše, za cvetje ali dar Domu počitka m. Romane ter druge dobre namene v pokojnikov spomin. Dobri Bog naj vsem bogato povrne!

Dragi Andrej pa naj počiva v božjem miru!
Spominjajmo se ga v svojih molitvah!

Žalujoča žena Pavla Udovič

BOSSLEY PARK, NSW - Dragi pater urednik! Pošiljam Vam vabilo na praznovanje **mamine stoletnice**, na katerega se bomo zbrali otroci - Jože, Marica, Franci in Lojze - v soboto dne 9. aprila letos. Ob desetih dopoldne bo zahvalna sveta maša v farni cerkvi v Sevnici, opoldne pa bo sprejem in kosilo v gostilni Boža Kragl (Vranje), Gornje Brezovo pri Sevnici.

Vabila sem dal tiskati pri g. Johnu Cvetkoviču

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

z mamino sliko, kakršna je bila kot dvajsetletno dekle na Dunaju. To je bilo leta 1914, tik pred prvo svetovno vojno. Verjetno se je slikala še kdaj pozneje - pa se mi zdi kar prav, da jo za častljivo stoletnico vsaj na sliki vidimo kot mlado in čedno dekle, če je že v resnici zaradi dolgega življenja in vsega, kar ji je prineslo v teku let, zgubana in zgarana. Leta 1916 se je vrnila v Lončarjev dol k svoji bolni mami, ker je ostala sama. Bratje so bili vsi vojaki in po frontah, oče pa je umrl že leta 1909.

Mama je bila štirinajsti od sedemnajstih otrok Vrtačnikove družine. Od vseh je edina, ki še živi. Vredna je, da ji za stoletnico pokažemo svojo hvaležnost in ji pripravimo veliko veselje.

Ko boste to brali, bova z bratom Lojzetom že v Sloveniji, da pomagava pri pripravah za proslavo stoletnice.

Še nekaj za konec: Sevniški g. dekan Hribernik prosi svoje bivše farane, ki jih je tudi nekaj med nami v Avstraliji, če bi mogli kaj prispevati za dva zvona (760 in 300 kg) pri Marijini cerkvi na Graški gori.

Vse bralce pozdravlja - **Jože Košorok**

Malo je mam, ki dočakajo sto let in malo otrok ima srečo, da se zbero okrog stoletne mame. Zato sem vesel, da se je naš dolgoletni naročnik Jože pred odhodom domov spomnil Misli in mi poslal gornje pismo in celo vabilo na praznovanje

stoletnice. Žal mi je, da se vabilu ne morem odzvati, iskreno pa čestitam Jožetu in ostalim, posebno pa stoletni mami, brez katere bi ne bilo praznovanja. Bog naj ji stoji ob strani in podpira tudi v bodoče! - Urednik

NORTH RINGWOOD, VIC. - Na svojem domu v Wangaratti, Victoria, je 11. marca letos ob srčnem napadu, ki ga je rešil daljšega trpljenja (saj se je že nekaj časa zdravil za rakovo boleznijo), za vedno zaspal **FRANC DIMETZ**. Rojen je bil 25. aprila 1919 v Sarajevu v Bosni, kot šestmesečno dete pa se je v mamo vrnil v Litijo. K pogrebni maši v krajevni cerkvi sv. Patrika se je v torek 15. marca zbralo veliko število sorodnikov, prijateljev in znancev, ki so spremili njegovo truplo na tamkajšnje pokopališče.

Pokojni Franc se je leta 1941 kot vojni ujetnik znašel v Avstriji. Tam je pričakal konca vojne, se spoznal in tudi poročil s Hermino, dekle avstrijskega rodu. Rodila sta se jima sin Frank in hčerka Liselotte. Kot mnogi drugi številni rojaki, je leta 1949 tudi Dimetzova družina emigrirala v Avstralijo. Za mlade priseljene družine začetki v Avstraliji takrat niso bili lahki, vendar so se Dimetzovi iz taborišča Bonegilla kmalu preselili v bližnjo Wangaratto, kjer je Franc s trudom in pomočjo marljive žene ustanovil zelo lep dom.

Pokojnik je bil v Wangaratti in okolici zelo dobro poznan in spoštovan kot vedno prijazen in nad vse pošten človek, katerega beseda je nekaj veljala. Sočloveku je bil vedno pripravljen pomagati ali nuditi vsaj koristen nasvet. Leta 1956 je pričel s svojo trgovino zlatnine in ur, saj je bil po poklicu urar.

Bil je prvi Slovenec, ki je ob prihodu naše družine v Wangaratto leta 1957 potrkal na naša vrata in ostal je vedno naš dober prijatelj. Dragemu Francu naj bo lahka avstralska zemlja, številnim sorodnikom iskreno sožalje, pogrešali pa ga bomo tudi mnogi prijatelji. - **Anica Markič**

LJUBLJANA, SLO. - Dragi pater Bazilij! Sporočam Ti, da je 23. decembra 1993 v Munchenu umrl naročnik Misli g. **BRANIMIR PISTIVŠEK**. Ker je svojo knjižnico in arhiv zapustil inštitutu Studia Slovenica, sem se odpravil v Munchen. Tam sem uredil knjižno zupuščino in jo zapokal za prevoz v Slovenijo. Je nad 3.000 knjig in nekaj ducatov revij in časopisov, okrog 2,5 tone gradiva. Imel je prav dragoceno zbirko in sem resnično vesel, da je rešena.

Ko sem bil tam, sem tudi videl tekočo pošto. Sedaj pišem na razne kraje o njegovi smrti in seveda s prošnjo, naj ustavijo pošiljanje časopisov

Misli, marec 1994

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica,

TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075)398 759

na njegov naslov. Stanovanje je prazno, ker nima potomcev. Žena je umrla že tri leta pred njim.

Branimir je bil občudovanja vreden mož, velik idealist in velik domoljub. Po štirikrat na dan je šel k maši za slovenski narod, tako je ob priliki omenil nekemu duhovniku.

Pozdravljen in Bog te živi! - **Janez (dr. Arnež)**

Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovincem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas:

naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

Križanka (Jože Končan)

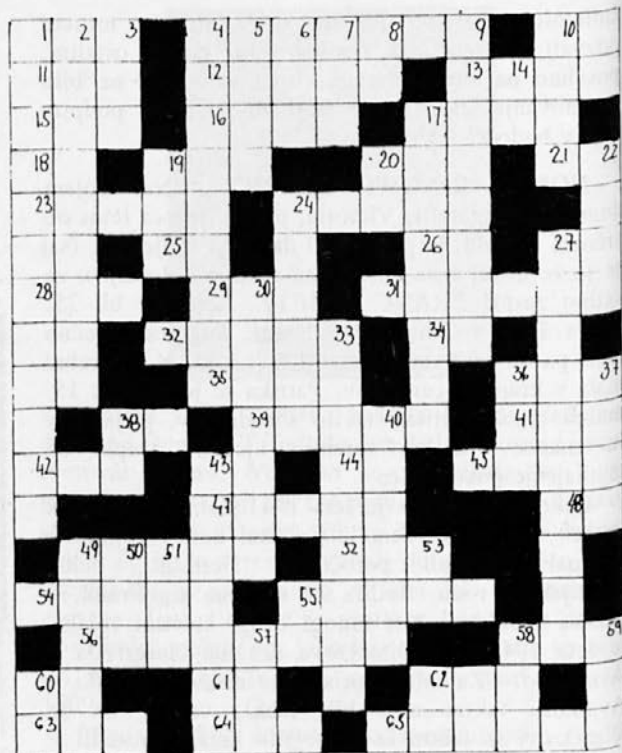
Vodoravno: 1. prepona, ki pridevniku izraža nekaj več; 4. izpit; 10. glagol iti v angleščini; 11. podaljšek hrbtenice; 12. mogotec brez usmiljenja; 13. moško ime (skrajšano); 15. moško ime (skrajšano); 16. član starodavnega izumrlega naroda; 17. nad zemljo se boči; 18. črka grške abecede; 19. osebni zaimek; 20. afriška reka; 21. druga in zadnja črka v abecedi; 23. ne več sveži šopek; 24. priimek v revoluciji ubitega duhovnika - slika in ime v prejšnjih Mislih; 25. predvojna revija Dom in svet; 26. dva samoglasnika; 27. kraj pri Ljubljani; 28. beseda olje v angleščini; 29. Liberalna demokratska stranka; 31. nasprotje od mehko; 32. apostol narodov; 34. dva samoglasnika; 35. brez nje ni življenja; 36. svetlo angleško pivo; 38. Pater Bazilij; 39. drugo ime za Nežo; 41. šivilja ni brez nje; 42. gozdna žival; 43. italijanska pritrilnica; 44. krajevni predlog; 45. oseba stare zaveze; 47. po Evropi zelo znano ime podjetja juh; 48. kratica ustanove Alcoholic Anonymous; 49. del pohištva; 52 vrsta pesnitve 54. kopno ob vodi; 55. žensko ime; 56. nikdar je ni dovolj na svetu; 58. brez obleke; 60. veznik; 61. in v latinščini; 62. kazalni zaimek; 63. del obraza; 64 vladar; 65. že pokojni grški bogataš, ki je poročil vdovo ameriškega predsednika Kennedyja.

Navpično: 1. napoved bodočnosti; 2 Bogu posvečen poklic; 3. daljša pesnitev (množina); 4. in 43. ime in priimek slovničarja, ki ga omena članek v januar-skih Mislih; 5. novozelandski ptič; 6. časovna mera; 7. ločje, vrsta trave; 8. dva enaka soglasnika; 9. avstralsko mesto; 10. surov; 14. prislov časa; 17. afriška država; 19. beseda star v angleščini; 20. Narodna univerza; 22. slovensko ime za Siegmund; 24. imata skupno mejo; 27. članica evropskega naroda; 30. slovenska slovnica jo še upošteva; 33. vrsta avtomobila; 36. mati Device Marije; 37. ognjenik na Siciliji; 38. parna žaga; 40. svetopisemska reka; 49. zgostenje hlapov ga naredi; 50. eden mesecev; 51. prve tri črke svetle lahke kovine; 53. Anton Novačan; 55. krajevni predlog. 57. vrsta margarine; 58. del obraza; 59. med perutnino spada; 60. zatem; 62. osebni zaimek.

Rešitev pošljite do 11. aprila na uredništvo!

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno: 1. lipa; 4. noge; 7. Sora; 8. kos; 9. up; 10. cesarica; 13. šarkelj; 15. AA; 16. mnog; 17. stoki; 19. motita; 20. Erika; 21. imp.; 23. Lj.; 24. niansa; 26. slaščičarna. — Navpično: 1. lopa; 2. Ir.; 3. pac-kati (po pomoti izpuščeno); 4. nor; 5. Osilnica; 6. evangelij; 7. suša; 8. kaj?; 11. EE; 12. slikar; 14. rastlina; 16. Mt.; 18. otepač; 19. melos; 22. miš;

23. lan; 25. ni.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Milan Prešeren, Lidija Čušin, Ida Ponikvar, Ivanka Študent, Ivan Podlesnik, Francka Anžin, Hans in Albina Konrad, Stanko Aster-Stater. - Žreb je izbral Ido Ponikvar.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

HEIDELBERG CABINETS
FRANK ARNUŠ
PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

PRATIKA 1994 Celjske Mohorjeve družbe, zelo pestre vsebine, je na razpolago. Cena pet dolarjev brez poštne. – Bo kaj naročil za zbirko knjig tega leta Celjske, Celovške ali Goriške Mohorjeve družbe?

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSkih CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prsrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 3 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
on 8 / 6 / 94 - 22 / 6 / 94 and 8 / 7 / 94

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE: 8/6/94, 22/6/94 in 8/7/94

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666